

Kara: İnsan, ölümlü olduğunu bilen hayvandır

Üniversitemizde bu sene açılan Psikoloji Bölümü öğrencileri olarak ilk psikoloji sayfamızda pek sevdiğimiz hocamız Prof. Dr. Hayrettin Kara ile keyifli ve ufukumuzu açan bir söyleşi yaptık. 4'te

Feraset kerametten üç kat üstündür

Öğrencisi olmaktan gurur duyduğumuz saygıdeğer hocalarımız; Müjgan Tunç Yücel ve Serdar Kale, yakın bir zamanda doçent oldular. Biz de hocalarımızın kapısını çalıp kendileri ile akademisyenlik üzerine konuştuk... 5'te

Arslan: Ülkemizde mühendislik eğitimi endüstriden, endüstri ise eğitimden kopmuş halde

Yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamladığı ABD'de 20 yıllık birikimini ardında bırakıp ülkemizde dönen ve Medipol Mühendislik'i kuran Prof. Arslan'dan durum tespiti: Burada mühendislik eğitimi endüstriden, endüstri ise eğitim ve araştırmadan kopmuş halde. Türk mühendisleri araştırma ve geliştirme anlamında ülkemizde potansiyellerinin çok altında kalıyor, verimli olamıyor. 3'te.

MEDİPOST

İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ GAZETESİ

OCAK 2015 - 8. SAYI

Joan Miró

Emirgan'daki Sakıp Sabancı Müzesi, "Joan Miró. Kadınlar, Kuşlar, Yıldızlar" adlı sergiye ev sahipliği yapıyor.

Sayfa 11'de

Medipol'ün ilk mezuniyet töreni Haliç Kongre Merkezi'nde yapıldı

Medipol Üniversitesi'nin ilk mezuniyet töreni, Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı'nın da aralarında olduğu yaklaşık 2 bin 500 kişinin katılımı ile Sütlüce'deki Haliç Kongre Merkezinde yapıldı.

2010 yılında lisans düzeyinde eğitim-öğretim faaliyetine başlayan Medipol Üniversitesi, ilk mezunlarını vermenin gururunu yaşıyor. İlk mezunlar için Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen Mezuniyet Töreni, Medipol Eğitim ve Sağlık Grubunun büyük buluşmasına sahne oldu. Sağlık

Bilimleri Fakültesi'nin Hemşirelik, Beslenme ve Diyetetik, Sağlık Yönetimi ile Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümleri ile Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nun 8 programından mezun olan 375 öğrenciyi aileleri, hocaları, idari personel ve Medipol hastaneleri personeli yalnız bırakmadı.

Medipol ailesinin büyük buluşması

Fuaye alanında kokteyl ve canlı müzik performansı ile başlayan tören, Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Nabi Avcı'nın da salondaki yerini alması ile başladı. Avcı'ya Medipol Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Fahrettin Koca eşlik etti.

Programın sunuculuğunu yapan ünlü oyuncu Kadir Çöpdemir'in daveti ile Rektör Prof. Dr. Sabahattin Aydın ve Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ömer Ceran'ın arkasından tüm öğretim üyeleri cübbelerini giymiş bir halde sahneden inerek salona giriş yaptı. Onları aynı şekilde salona giriş yapan mezuniyet heyecanı içindeki öğrenciler takip etti. Törende Medipol Üniversitesi Türk Müziği Topluluğu bir konser verdi. Konserin ardından Kadir Çöpdemir stand up performansı sergiledi. Protokol konuşmalarının ardından diploma ve meslek yemini törenlerine geçildi. İlk olarak bölüm birincilerine diplomaları takdim edildi. Ardından sunucu Kadir Çöpdemir sırasıyla lisans ve ön lisans öğrencilerinin isimlerini tek tek anons ederek kendilerini sahneye davet etti. Hocalarının kutladığı öğrenciler, diplomalarını aldıktan sonra toplu halde meslek yeminlerini ettiler. Finalde coşkun ve mutluluğun zirveye ulaştığı tören, öğrencilerin keplerini havaya fırlatmaları ile son buldu.

Demirayak: Medipol'ün farkı, endüstri eczacılığına yönelik eğitim vermesi

Prof. Dr. Şeref Demirayak sadece bir dekan ya da benim hocam olmadı. Adeta 5 sene boyunca benden baba sevgisini bile esirgemedi ve bu hayatta iyi olmanın bir sınırı olmadığını öğretti. Eğitimimin son senesinde Medipol için onunla röportaj yaparken bambaşka duygular içindeyim. Umarım onu size en iyi şekilde anlatabilirim. 7'de

Yeni nesil blogger kavramı: Vlogger'lık

Kız arkadaşlarımla konuşurken dönüp dolaşıp konu vloggerlara geliyor şu sıralar. Ben de yeni bir blogger ve vlogger olarak sürekli işin içinde bulunduğum için bildiğimi sanıyordum bu kavramı. Oysaki artık birçoğunuzun bildiğini düşünüyorum veya bu yazıyla tanışacağınızı. Peki, kim bu vloggerlar, ne işe yararlar?

Moda, 8'de

Özbek: Türkiye'de Batı müziği hegemonyası var

Üniversitemizde bu yıl açılan Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi'nin Dekanı, kendisinin ifadesiyle "müziğe sevdalı bir hekim" olan Doç. Dr. Hanefi Özbek ile bir röportaj yaptık. Özbek'in ülkemizdeki müzik eğitimine dair tespitleri, hâkim müzik eğitim sistemini direklerinden sarsacak nitelikte. 9'da

Medipol korosu, Rumeli ve Balkan türkülerini seslendirdi

Türk Müziği Sanatçısı Dr. Aylin Şengül Taşçı'nın şefliğinde sahne alan Medipol Üniversitesi Türk Müziği Korusu, Rumeli ve Balkan türkülerini seslendirdi. Beykoz Ahmet Mithat Efendi Kültür Merkezi'nde, 3 Aralık 2014 akşamı gerçekleştirilen konseri Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şeref Demirayak, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hüseyin Arslan, Uluslara-

rası Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet Zeki Şengil, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Dekanı V. Doç. Dr. Hanefi Özbek, Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Hüsamettin Oktay, öğrenciler ve aileleri izledi. Koroya kanunda Can Yıldırım, kemande Metin Kabacı, klarnette Göksel Kabacı, viyolonselde Murat Süngü, udda Gürcan Yaman ve ritimde Oray Yay eşlik etti.

"2020'nin doktorları" beyaz önlüklerini giydi

"Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Uluslararası Tıp Fakültesi Geleceğin Doktorları 2020 Beyaz Önlük Giyme Töreni" Medipol Üniversitesi Hastanesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Törene Medipol Sağlık Grubu yöneticileri, hocalarımız ve öğrencilerimizin aileleri yoğun ilgi gösterdi. Kokteyl ve canlı müzik dinletisinin ardından başlayan

törende konuşmaların ardından Medipol Üniversitesi Türk Müziği Korusu bir konser verdi. Konserin ardından salona çağrılan öğrencilerimiz, hocaları ve ailelerinin alkışları arasında sahnedeki yerlerini aldı. Tek tek anons edilen öğrencilerimizin yakalarına hocaları, "Dr." diye başlayan ilk isimliklerini taktı. Tören, toplu fotoğraf çekimi ile sona erdi.

Diş Hekimliği 1.sınıf öğrencileri önlüklerini giydi

“Diş Hekimliği Fakültesi 2014-2015 Akademik Eğitim Yılı Açılışı ve Önlük Giyme Töreni” Medipol Üniversitesi Hastanesi’nde gerçekleştirildi. Törene Rektör Prof. Dr. Sabahattin Aydın, Rektör Yardımcısı ve Genel Sekreter Prof. Dr. Ömer

Ceran, Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sina Uçkan, Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Naci Karacaoğlan, Diş Hekimliği Fakültesi Eski Dekanı Hüsamettin Oktay, Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyeleri, öğrenciler ve aileleri katıldı. 04.11.2014

Günay: Teknoloji ve internet, yükseköğretim alanında değişimin dinamosu oldu

YÖK Yürütme Kurulu Üyesi Prof. Dr. Durmuş Günay, 24 Kasım 2014 tarihinde Medipol Üniversitesi Kavacık Kampüsünde bir konuşma yaptı. “Üniversite İdeası ve Yükseköğretim” isimli konferansı Rektör Prof. Dr. Sabahattin Aydın’ın da aralarında olduğu kalabalık bir gruba hitap eden Günay, yükseköğretim alanında değişimin dinamiklerini anlattı. Günay, teknoloji ve internetin bu alandaki değişimin dinamosu olduğunu söyledi. Küreselleşme ve rekabeti de değişimin öteki zorlayıcıları olduğunu kaydeden Günay, bilgi ekonomisi kavramına işaret etti.

Eğitim ve öğretim, bilgi-işlem altyapısı, inovasyon ve ekonomik önceliklerle kurumsal rejimi bilgi ekonomisinin sütunları olduğunu söyledi. Konuşmasının sonunda Günay’a, Rektör Aydın tarafından teşekkür plaketi takdim edildi. 24.11.2014

Ürologlar taş kırmanın püf noktalarını öğreniyor

Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Kliniğinde yurtiçi ve yurtdışından gelen ürologlara eğitim veriliyor. Böbrek taşı tedavisinde en ileri yöntemlerden biri olarak bilinen fleksibl endoskopik cerrahi yöntemini Avrupa’da en fazla uygulayan kişilerden biri olan ve bugüne dek 2660 vakayı bu yöntemle tedavi eden Yrd. Doç. Dr. Bülent Erkurt’un önderliğinde devam eden eğitimlerde bugüne dek on-

larca ürolog ve teknisyene taş kırmanın püf noktaları anlatıldı. Konuklar en az iki gün süren eğitimlerin ilk gününde alet üzerinde teorik bilgi alırken, sonraki günlerde ise hasta üzerinde tedavi uygulamasını izlediler. Kursiyerler eğitim kapsamında, gerek fleksibl URS adı verilen lazerli yöntemin, gerekse de ses dalgaları ile taş kırma (ESWL) yönteminin püf noktalarını öğrendiler. 03.12.2014

TEB Başkanı Çolak Medipol öğrencileri ile buluştu

Türk Eczacıları Birliği (TEB) Başkanı Ecz. Erdoğan Çolak, Medipol Üniversitesi öğrencilerine bir konferans verdi. Medipol Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Öğrencileri Birliği’nin (MEDUPSA) düzenlediği etkinlik, Kavacık Kampüsümüzde gerçekleştirildi. Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şeref Demirayak, öğretim üyeleri ve öğrencilerinin yoğun katılımı ile yapılan etkinlikte TEB Başkanı Çolak “eczacı olmak” hakkındaki dü-

şüncelerini öğrencilerle paylaştı. Eczacılık mesleğinin sorunları hakkında bilgiler veren Çolak, öğrencilerin yönelttiği sorularını da yanıtladı. 22.12.2014

“Bilime yön veren 100 Türk” arasında bir Medipollü

Platin Dergisi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi ve Rejeneratif ve Restoratif Tıp Araştırmaları Merkezi Müdür Yardımcısı Prof. Dr. Ertuğrul Kılıççı “Bilime Yön Veren 100 Türk” arasında gösterildi. Kan-

ser, nanoteknoloji, genetik, kimya alanlarında devrim yapan buluşlara imza atan Türk bilim insanlarını konu eden Platin Dergisi, Prof. Dr. Ertuğrul Kılıççı “Bilime Yön Veren 100 Türk” sıralamasına dahil etti. 09.06.2014

3. Biohukuk Toplantısı sona erdi

Medipol Üniversitesi BioHukuk Uygulama ve Araştırma Merkezi’nin düzenlediği 3. Biohukuk Toplantısı, Çanakkale’nin Ayvacık ilçesinde bağlı Bektaş Köyü Sivrice Koyu’nda 4-6 Eylül tarihlerinde gerçekleştirildi.

Hukuk Fakültesi Öğretim Üyemiz Prof. Dr. Yücel Sayman’ın öncülüğünde düzenlenen toplantıya Medipol Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sabahattin Aydın, Ayvacık Belediye Başkanı Mehmet Ünal Şahin, İlçe Emniyet Müdürü Cengiz Akpınar, Medipol Üniversitesi Öğretim Üyeleri ile Hukuk ve Tıp Fakültesi öğrencileri katıldı.

Önümüzdeki yıllarda sosyolog, felsefeci ve ilahiyatçılar da katılacak

Katılımcılar Medipol Üniversitesi’nin ülkemizde öncü bir çalışma olarak yürüttüğü biohukuk çalışmalarının yakın bir gelecekte ülke

gündeminde önemli bir yer işgal etmeye başlayacağını söyledi. Biohukuk alanında ülkemizde gelenek haline gelmiş tek toplantı olan Biohukuk Toplantılarının önümüzdeki yıllarda sosyolog, felsefeci ve ilahiyatçıların da katılımı ile genişleyerek devam etmesi planlanıyor.

Embriyo, kopya insan, kök hücre ve kimerik canlılar tartışılıyor

“Bilimsel gelişmeler ve teknoloji, insan türünün evrimini tehdit mi ediyor? Kopya insan ve kimerik canlılara dair tartışmalar insan ırkının geleceğine nasıl bir yön verecek? Embriyo ve kök hücreler

üzerindeki bilimsel araştırmalara getirilen yasaklar, değer olarak insanı mı koruyor? Bilimsel gelişmeler ve teknoloji, yeni toplumsal yapılanmaları gerekli kılıyor mu? Cinsel birleşme dışında, örneğin insan kopyalaması tekniğiyle üreyen çocuk, insan türünün üyesi sayılacak mı? Hukuk, var olan anlayış çerçevesinde bilimsel gelişmelerin yaratacağı sorunları çözmeye yeterli mi? Yoksa yeni bir hukuk mu gerekiyor?” Bu ve benzeri sorular, teknolojik gelişmelerin genetik, biyoloji ve tıp bilimine yansımaları karşısında ister istemez insanlığın kafasını kurcalıyor. Hukuk ve tıpcılar başta olmak üzere bilim insanları ve akademisyenler Biohukuk Toplantılarında bir araya gelecek tüm bu ve benzeri sorulara cevaplar arıyor, öncü tartışmalara imza atıyor. 08.09.2014

II. Obezite Toplantısı Özkonak Bilimevi’nde gerçekleştirildi

Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümünün düzenlediği ve bu seneki teması “Sağlık Obezite ve Fiziksel Aktivite” olan II. Obezite Toplantısı, Nevşehir’in Avanos ilçesinde bağlı Özkonak Köyü’nde, Özkonak Bilimevi’nde gerçekleştirildi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Nesrin Emekli’nin ev sahipliğinde gerçekleştirilen toplantıya, Medipol Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sabahattin Aydın, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Filiz Kılıç, Özkonak Belediye Başkanı İlker Yürekli, Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı Erdoğan Kunter, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Dekan V. Doç. Dr. Hanefi Özbek’in de aralarında olduğu hocalarımız ve yöre halkı katıldı. 01.09.2014

Psikiyatri hastalarına müzikle tedavi

Medipol Üniversitesi Müzik Bölümünden hocalarımız Fransız Lape Psikiyatri Hastanesinde hastalar için müzikle tedavi çalışması yaptı. Çalışma, Medipol Üniversitesi Psikiyatri Hemşireliği Yüksek Lisans Öğrencisi ve Fransız Lape Psikiyatri Hastanesi Başhemşire Yardımcısı Suna Fındıkoğlu’nun Yrd. Doç. Dr. Sibel Doğan danışmanlığındaki yüksek lisans tez çalışması kapsamında icra edildi. Müzikoterapi uygulaması, Medipol Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi De-

kani Doç. Dr. Hanefi Özbek’in öncülüğünde, Müzik Bölümü Başkanı Yrd. Doç. Dr. Nuri Özcan, Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Güldeniz Ekmen, Eczacılık Fakültesi Öğr. Gör. Sevdâ Er ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi İSMEK Öğretim Elemanı Mehmet Ünal ve Medipol Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi Öğrencisi Kadir Serhat tarafından yapıldı. Program 5 hafta boyunca haftada 2 kez olmak üzere, belirlenmiş eserlerin canlı icrası şeklinde yürütüldü. 25.08.2014

MEDİPOST

İstanbul Medipol Üniversitesi Öğrenci Gazetesi
Ocak- 2015, Sayı: 8

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Prof. Dr. Gürkan Öztürk

Yayın Koordinatörü
Ömer Çakkal

Grafik - Tasarım
Murat Çakır
Medicom

Katkı Sunanlar

Afra Baş, Ahsen Peker
Ayşe Sena Güllüoğlu, Burak Kaplan
Büşra Duran, Büşra Meltem Yılmaz
Enes Yazar, Feride Ağır, Lamia Öztürk
Neda Taner, Nurhayat Elif Sifil
Zaferullah Yıldırım, Zeynep Şencan

Yönetim Adresi

İstanbul Medipol Üniversitesi
Unkapanı, Atatürk Bulvarı No:27 34083
Fatih-İstanbul
Tel: 0212 453 48 66

Baskı: Pınarbaş Matbaacılık ve Reklam
Hizm. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Rami Kışla Cad. Topçular İş Merkezi
No.70/176 Topçular/İstanbul
Tel: 0212 567 56 71

Editör: A. MİNELLAH KARAAĞAÇ ELEKTRİK - ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ 1

Arslan: Ülkemizde mühendislik eğitimi endüstriden, endüstri ise eğitimden kopmuş halde

Yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamlayıp 5 yıl sanayide, 10 yıl da üniversitede görev yaptığı ABD'de 20 yıllık birikimini ardında bırakıp ülkemizde dönen ve Medipol Mühendislik'i kuran Prof. Arslan'dan durum tespiti: Burada mühendislik eğitimi endüstriden, endüstri ise eğitim ve araştırmadan kopmuş halde. Türk mühendisleri araştırma ve geliştirme anlamında Amerika'da, Avrupa'da ve Japonya'da çok başarılı, fakat Türkiye'de potansiyellerinin çok altında kalıyor, verimli olamıyorlar.

Medipol Üniversitesi 2014 yılında yeni bir fakülteye kucak açtı, Doğa Bilimleri ve Mühendislik Fakültesi. Şu anki mevcudu 30 kişi olan bu fakülte, sağlı bilimleri ağırlıklı bir üniversitede göze çarpıyor. Fakültenin öğrencileri kadar öğretim üyeleri ve yöneticileri de çok heyecanlı, enerjik ve dinamik. Fakültenin öğretim üyelerinin neredeyse tamamı yurtdışından gelerek ülkelerinde hizmet vermeye başladı. Bu dinamizmi ve enerjisi en iyi yansıtanlardan biri de fakülte Dekanı Prof. Dr. Hüseyin Arslan. Sizler için onunla fakültemiz ve mühendislik bilimi ile ilgili bir röportaj yaptık.

Hocam beni kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Eğitimin başında Dekan Hocamla röportaj yapmak benim için hem ayrıcalık, hem de önemli bir deneyim. Öncelikle sizi tanımayanlar için kendinizi biraz anlatabilir misiniz? Kimdir Hüseyin Arslan?

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde Elektrik ve Elektronik Mühendisliği okudum. 1992 mezunuyum. Bir yıl ODTÜ'de araştırma görevlisi olarak bulunduktan sonra, 93'te Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Southern Methodist Üniversitesi'nin Elektrik ve Elektronik Mühendisliği bölümüne yüksek lisans ve doktora çalışmalarına devam etmek için gittim. 98'de doktora'yı tamamladım ve hemen Ocak ayında Ericsson firmasının Kuzey Carolina eyaletindeki araştırma laboratuvarlarında çalışmaya başladım. Yaklaşık 4,5 yıl burada çalıştıktan sonra, 2002 Ağustos'unda Güney Florida Üniversitesinde öğretim üyeliğine başladım. Orada tam 11 yıl görev yaptım. Üniversitedeki görevim esnasında ülkemizden TÜRKSAT, Savronik ve TÜBİTAK'ın da aralarında olduğu pek çok ulusal ve uluslararası firmaya danışmanlık hizmetlerim oldu. Tabi bu süreçte bir gözüm hep ülkemde idi. Buradaki gelişmeleri takdirle izliyordum. Geçen yıl Türkiye'ye dönmem ve burada bir fakültenin kuruluşuna imza atmam istendiğinde benim için peyeni bir macera başladı. Tam 1 yıldır Medipol Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi'nin kurucu dekanı olarak görev yapıyorum. Kablosuz haberleşme sistemleri ve sinyal işleme, üzerinde özellikle araştırma yaptığım alanlar.

“YARI BİYONİK İNSANLAR GÖRMEYE HAZIRLANIN”

Verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederiz hocam. Şimdi yönelteceğim soruyu, ABD'de müthiş bir iklimi arkasında bırakıp gelmiş biri olan size sormayı önemsiyorum: Türkiye'de mühendisliğin durumu ile ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Türkiye'nin her alanda en büyük artısı müthiş bir insan potansiyeline sahip olması. Bu, ne AB ülkelerinin, ne de ABD'nin sahip olmadığı bir ayrıcalık. Fakat bu dev potansiyeli, pek çok alanda olduğu gibi mühendislik eğitimi ve üretiminde de verimli bir şekilde kullanmakta sorunlarımız var. Size Türkiye'deki en temel sorunu söyleyeyim: Burada mühendislik eğitimi maalesef endüstriden kopuk, endüstri ise eğitim ve araştırmadan kopuk. Türk mühendisleri araştırma ve geliştirme anlamında Amerika'da, Avrupa'da ve Japonya'da çok başarılı, fakat Türkiye'de potansiyellerinin çok altında kalıyor, verimli olamıyorlar.

Mühendisliğin geleceğinde sizce neler var?

Mühendislik insan hayatı ve toplumun bir parçasıdır. Hayatımızın her anında, kullandığımız her şeyde mühendislik harikaları mevcuttur. Mühendisler; bilim, teknoloji ve toplumun ilerlemesi için bilgi kapasiteleri ve yeteneklerini yaratıcılıklarıyla birleştirerek zorlu problemleri çözen, yeni araçlar geliştiren uzmanlardır. Mühendislik; sınırı olmayan, birçok disiplinle çalışabilen bir alandır. Mühendisliğin bu geniş etkisi tıp, ekonomi, eğitim, savunma ve enerji alanları başta olmak üzere hayatın her parçasında hissedilir. Mühendislik geçmişte olduğu gibi gelecekte de hayatımıza yön verecek. 20 yıl önce hayal bile edemediğimiz mühendislik harikaları bugün hayatımızın bir parçası. Bugün hayal ettiğinizin çok daha fazlası da onumuzdaki 20 yılda hayatınızın parçası

olacak. Bu, mühendislerin geliştirdikleri ürünler sayesinde olacak. Mühendisliğin geleceği parlak ve geçmişten daha da önemli olacaktır. Özellikle sağlık alanında mühendislik çok ciddi atılımlar yapacak. Sağlıkta çok ciddi fırsatlar ve boşluklar var. Önümüzdeki yıllarda yarı biyoniğin insanları görmeye hazırlanın.

“MEDİPOL'DE GELECEK, BİZİM İÇİN DE SÜRPRİZLERLE DOLU!”

Medipol Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi yeni açıldı. Ne gibi hedeflerimiz var?

Fakülte olarak mühendislik, teknoloji ve bilimde en yüksek kalitede, endüstri odaklı eğitim ve araştırma yapmak istiyoruz. Fakültemiz yenilikçiliği destekleyen, teknolojiyi yaygınlaştırma amacı taşıyan ve geleceğimizi şekillendirecek mühendisleri yetiştirmeyi hedefleyen açık ve net bir vizyona sahip. Bu hedefe, öğrencilerimize araştırma tecrübesi kazandırarak, seçkin staj programları ve endüstride çalışma olanaklarıyla pratik deneyim edinmelerini sağlayarak ulaşmayı planlıyoruz. Ulusal ve uluslararası endüstri, devlet kurumları ve araştırma laboratuvarları ile kurulan işbirlikçi ortaklıklar sayesinde, öğretim üyelerimiz ve öğrencilerimiz, bölgemiz ve ötesinin ihtiyaçlarını karşılamaya yardımcı olacak. Öğrencilerimize, uygulamalı araştırma ve öğrenme imkânlarına sahip nadir üniversite ortamlarından birini sağlamak için bütün gücümüzle çalışıyoruz.

Sağlık bölümleri ile birlikte yapmayı düşündüğünüz projeler neler?

Son zamanlarda sağlık alanı mühendisliğin en önemli uygulama alanlarından biri oldu. Hem Türkiye'mizde hem de bütün dünyada sağlık teknolojileri inanılmaz önem kazandı. Mühendislik fakültemizin Medipol gibi sağlıkta önemli adımlar atmış bir yapının içinde olması, bizce çok önemli bir avantaj. Fakültemizin sağlık birimleri ile birlikte çalışmasına çok önem veriyoruz. İnterdisipliner bir araştırma kültürünü Medipol çatısı altında geliştirmeyi, hem araştırma hem de eğitimde ortak programlar oluşturmayı hedefliyoruz. Medipol'de gelecek, bizim için de sürprizlerle dolu!

“BİR OKUYUP İKİ DÜŞÜNÜN!”

Mühendislik okumak için ne gibi ilgi ve özelliklere sahip olunması gerektiğini düşünüyorsunuz?

Mühendislik çok keyifli bir meslek. Hem çalışıp hem de zevk alınacak nadir alanlarda biri. Bir problem çözenin, bir ürün geliştirenin, insanlığa hizmet eden bir tasarım yapmanın verdiği haz duygusu müthiştir. Mühendisler problemleri çözmekten hoşlanırlar, başkalarıyla beraber çalışmaktan keyif alırlar, insanlığa hizmet etmeye heveslidirler, her zaman bir şeyleri daha iyi yapmayı arzu ederler ve değişen şartlara ve ortama rahatlıkla uyum sağlarlar. Mühendisler çok iyi

iletişim kurarlar, çalışma alışkanlıkları iyidir, sürekli öğrenmeyi arzu ederler, veri analiz teknikleri mükemmeldir ve çok kuvvetli bilgisayar yetenekleri vardır. Kendisinde bu yönleri fark eden herkes mühendisliği düşünebilir.

Son sözünüz nedir hocam?

Ülkemizin kaliteli mühendislere ihtiyacı var. Çok ciddi bir mühendis açığımız var. Öğrencilerimizin kendilerini en iyi şekilde yetiştirmelerini, lisans eğitimi süresinde araştırmaya da önem vermelerini, öğrendiklerini anında uygulamaya yönlendirecek şekilde düşünmelerini tavsiye ediyorum. Yeni bir şey geliştirmek için; her şeyi öğrenmeye gerek yok, bir okuyup iki düşünmemiz gerekiyor.

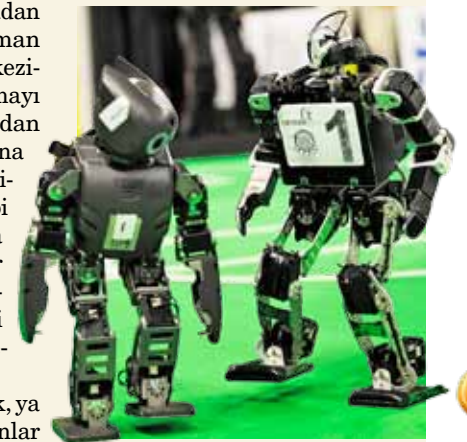

Yapay zekâ, robotlar ve biomühendislik

Bilimkurgu filmlerde gördüğümüz insansı robotlar sizce çok uzak bir hayal mi? Cevabınız evetse bu yazıyı okuduktan sonra yeniden düşünmenizi öneririm! Gündemde yer tutmadığı için pek fark edilmese de yapay zekâ ve robotik bilimi hızla ilerlemekte. Darwin-op'la tanışın, kendisi yaklaşık 30 cm boylarında bir yapay zekâ harikası! Darwin ve kardeşleri yürüyebiliyor, gördükleri hareketleri taklit edebiliyor hatta futbol oynuyorlar! Şaşırtıcı değil mi? Darwinlerin en önemli özelliği deneysel öğrenme yeteneğine sahip olmaları... Peki, bu ne demek? Aslında çok basit; henüz eğitilmemiş bir Darwin'i ilk kez ittiğinizde düşecek ve otomatik olarak geri kalkacaktır. Bu ikinci, üçüncü, yirminci kez de böyledir. Ama bir noktadan sonra Darwin itildiği zaman düşmek yerine denge merkezini değiştirerek ayakta kalmayı öğrenir. Onlarca farklı açıdan itip olasılıkları göstererek ona nasıl düşmeyeceğini öğretebilirsiniz. Darwin'i Asimo gibi daha büyük ve gelişmiş ama yazılım ve kesin durumlar üzerine programlanmış robotlardan ayıran en önemli özelliği bu öğrenme yeteneğidir.

Robotlardan çok bahsettik, ya yarı insan yarı robotlar? Onlar

da mı çok yakın? Evet öyle! Ve burada prostatik uzuvlardan bahsetmiyorum bile. Doğuştan yürüme engelli birinin yürümesini sağlayacak bir mekanizmaya ne dersiniz? Exoskeleton (dış iskelet) adı verilen bu mekanik harika, mekanizmayı giyen kişinin denge merkezindeki değişimi algılayarak adım atılmasını sağlıyor. Tıpkı kendi kaslarımız gibi. Bu sayede bacağı üzerinde sıfır yetkisi olan hatta bacakları olmayan bir insan bile düz yolda değneklerle yürüyebiliyor. Merdiven inip çıkma, yokuş tırmanma ve düşme durumu kontrollerinin de geliştirilmesinden sonra piyasaya sürülmesi planlanan Exoskeleton, birçok engellinin engellerini kıracağı gibi görünüyor.

Editör: ELİF AKIN - NİSANUR KAPLAN PSİKOLOJİ 1

Kara: İnsan, ölümlü olduğunu bilen hayvandır

Üniversitemizde bu sene açılan Psikoloji Bölümü öğrencileri olarak ilk psikoloji sayfamızda pek sevdiğimiz hocamız Prof. Dr. Hayrettin Kara ile keyifli ve ufukumuzu açan bir söyleşi yaptık.

1963 Antalya doğumlu Hayrettin Kara, 1985 yılında İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesinden mezun oldu. Psikiyatri uzmanlık eğitimini Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde tamamladı. Yüzyüncü Yıl Üniversitesi ve İstanbul Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim Hastanesinde görev yaptı. Psikiyatri uzmanlık eğitimini tamamladığı Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde Psikiyatri Şefi olarak çalıştı. Bir süre sonra emekli olan Dr. Kara Bakırköy'deki muayenehanesinde eğitim vermeye ve psikoterapi yapmaya devam ediyor. Kara aynı zamanda "Dinlenen Ben" adlı rüya ve terapi dergisinin editörlüğünü yapıyor. Kara, Medipost'un sorularını yanıtladı.

Çağımızda insanların yalnızlaştığına dair genel bir kanı var. Böylesi bir durum ruh dünyamıza ve psikolojimize nasıl yansıyor?

Geleneksel toplumlarda insanlar daha birleşik yapılar halinde yaşıyordu. Giderek insanlar arası ilişkiler azalmaya ve kopmaya başladı. Modern toplumlarda birleşik yapılar çözüldü, insanlar daha bireyselleşti. Bunun psikolojiye yansması kaygının artmasıdır. İnsan ilişkisel bir yaratıktır. Bu yüzden yalnızlık insandaki en derin varoluşsal kaygılardan biridir. Geleneksel toplumlarda insanlar böyle derinde varoluşsal kaygı üreten yalnızlık duygusunun pek farkında değillerdi. Aslında daha mutlulardı. Ama diğer taraftan kendileriyle, ruhsallıklarının bir yönüyle karşılaşmış da değillerdi. Ve modern zamanlarda insanların yalnızlaşması o varoluşsal derin yalnızlık duygusunun açığa çıkmasına yol açmıştır. Yalnızlığın oluşturduğu varoluşsal kaygı baş edilmesi zor bir duygudur. İnsanlar bu kaygıyla baş edebilmek için değişik stratejiler uyguluyor. Kimisi yalnızlığı bir biçimde duygusamamaya yönelik bağımlılıklar oluşturuyor. Aslında kendisi için çok anlamlı olmayan şeyleri hayatına dolduruyor. Bu da bir anlam sorununa yol açıyor. Diğer taraftan insan bu kaygıyla yüzleşmeyi göze alabilse varoluşsal yapısını daha iyi görebilir ve hayatını daha anlamlı kılabilir.

"ÇOCUKLUK MODERN PSİKOLOJİDE GEREĞİNDEN FAZLA VURGULANIYOR"

SD Dergisi 18.sayıda "Modern Psikolojinin Ölümü Yadsınması" başlıklı yazınızda modern psikolojinin ölümü göz ardı ettiğini ve gerçek bir insan psikolojisi olmaktan uzaklaştığını öne sürüyorsunuz. Bu düşüncelerinizi biraz açabilir misiniz?

Aslında bu, ilk sorduğunuz yalnızlıkla ilgili soruyla çok bağlantılı. İnsanın varoluşsal olarak kendine özgü nitelikleri, özellikleri vardır. İnsan özel bir bilinç sahiptir. Aslında diğer canlılarda da bilinç olduğunu düşünmememiz için bir neden yok ama insana özgü bilincin bir özelliği vardır. İnsan zamanın da bilincindedir, o geleceği de bilincin içine dahil eder. İnsan için gelecekte olan şey de ölümlülüktür. Yani insan ölümlü olduğunu bilen

hayvandır diyebiliriz. Ölümlü olduğunun bilgisi, insan için derin ve sert bir kaygı nedenidir. Bu sert kaygıyı bir tür görmezden gelme eğilimindeyiz. Bu, kültürel olarak da böyledir. Modern kültür insanın ölümlü olduğu gerçeğini bilinç alanından uzaklaştırmaya çalışır. Modern kültürün bir parçası olarak modern psikolojide benzer bir tutum içindedir. Bir terapist olarak Yalom, modern psikolojinin ölümü yadsınma çabasını "sessizlik komplosu" olarak niteler. Haklıdır. Ölüm yoğun bir anksiyete kaynağı ise ve bu kaygı da psikopatolojilere yol açıyorsa onun kök nedenini, oradaki ölüm sorununu görmek zorundayız. Bunu yadsınarak ne kendimize ne de bir başkasına yardımcı olabiliriz!

Dizilerde ve filmlerde sıkça duyduğumuz "Hadi şimdi çocukluğuna inelim" sözü ne anlama geliyor?

Benim mesleki deneyimlerimden çıkardığım sonuç şu: Evet çocukluk önemlidir fakat insan tümüyle çocukluğu tarafından belirlenemez. Çocukluktaki yaşantımız, oradaki hikâyemiz, sonraki hikâyemizi belli bir düzeyde etkiler ama tümüyle değil. Çocukluk modern psikolojide gereğinden fazla vurgulanmaktadır. Şu anda var olan bir sorunun kökünün ille de çocuklukta olması gerekmiyor. Dolayısıyla çocukluk yaşantıları ve travmaları konusunda doğru ve orantılı bir bakış açısına sahip olmak lazım. Mesele yukarıda sorduğunuz sorularla bağlantılı olarak; yalnızlık ve ölüm sorunlarının kökleri çocuklukta olan sorunlar değildir. Bunlar insanın kişisel hikâyesinden bağımsız olarak salt insan olması ile ilgili sorunlardır. İnsan varoluşsal olarak yalnızlık ve ölüme yönelik yoğun bir kaygısal duyarlılığa sahiptir. Elbette çocukluk yaşantıları bu duyarlılığın biçimlenmesini belli bir düzeyde etkileyecektir.

"RÜYALAR BİLİNÇDİŞİNE GİDEN KRAL YOLU DEĞİLDİR"

Lisede Psikoloji derslerinde Freud'dan girdik, Freud'dan çıktık. Freud sizce psikoterapinin bir numarası mı, ondan başka kimse yok mu?

Freud modern psikoterapide çok belirleyici olmuş bir kuramcıdır ama psikoterapinin bir numarası ifadesi yanlış bir ifadedir. Psikote-

rapinin bir numarası diye bir şey yoktur. Tarzlar, yönelimler vardır ve her yönelimin kendine özgü olumlu ve olumsuz yönleri vardır. Freud psikoterapide kendine özgü bir yol açmıştır ama bugün o yoldan ilerleyen terapistler Freud'un kuramını epey değiştirmişlerdir. Değiştirmek zorunda kalmışlardır. Çünkü Freud'un kuramı öznesiz ve mekanik bir kuramdır. Bu kuramda insanın bilinçli benliği önemsizleştirilmiş ve insanın ilişkisel bir varlık olduğu göz ardı edilmiştir. Daha sonra psikanalizin tarihsel gelişimi içinde Freud'u izleyenler de buradaki sorunu fark edip terapiyi daha çok ilişkisel olan alana, benlik alanına taşımışlardır. Bu, doğru bir gelişim sürecidir.

Freud, "Rüyalar, bilinçaltına giden kral yoludur" der. Bu görüşe katılıyor musunuz?

Rüyalar ve terapi benim özel ilgi alanım. Bizim çıkarmaya başladığımız "Dinlenen Ben" dergisinde rüyalar hakkındaki yaklaşımımı çok açık biçimde anlattım. Biz bilinçdışı merkezli bakmayız rüyalara. Rüyaları şöyle ifade etmek daha doğrudur: "Rüyalar bilinçdışına giden kral yolu değil; rüyalar kişinin kendine, benliğine giden en kestirme ve güçlü yoldur." Ve benlik de bilinçlidir.

Editörlüğünü yapmış olduğunuz "Başka" adlı derginin ilk editör yazısında şöyle bir alıntılama yapıyorsunuz: "Şairler ve roman yazarları genellikle psikiyatrik septemleri tanımlamada klinisyenlerden daha yeteneklidir." Bunu biraz açar mısınız?

Bu alıntıyı psikiyatri için muteber bir kaynak kitap olan Kaplan & Sadock'tan yapmıştım. Gerçekten de doğru bir tespittir. Neden şairler ve roman yazarları? Bir Turgut Uyar'ı, İlhan Berk'i, İsmet Özel'i, Tostoy'u, Hamdi Tanpınar'ı okuduğunuzda, liste uzar da gider. Ya da daha geriye gidip bir Yunus Emre'yi bir William Shakespeare'i okuduğunuzda, onların iç dünyaya dair güçlü betimlemelerini gördüğünüzde bunun cevabı kendiliğinden ortaya çıkar. Elbette onlar profesyonel olarak psikoloji ile ilgilenmiyorlardı. Ama psikologlardan daha derin bir psikolojik göze sahip oldukları açık. Dolayısıyla iyi bir psikolog olmak isteyen bir psikoloji öğrencisinin onlardan öğreneceği çok şey var.

Psikologların mesleki tanımı

Gün geçtikçe kalabalık içinde yalnızlaşan insan, psikolojik olarak eskiden farkında olunmayan çöküntüler yaşamaya başlıyor, bunalmalar yaşıyor. Hayattan soyutlanıyor veya hayata bağlanmak adına bir şeylere bağımlı oluyor. Ve insan, bu süreçlerle tek başına mücadele edemez hale geliyor. Zihinsel açıdan yardımcı ihtiyaç duyan insan psikoloğa gereksinim duyuyor. Bu da gün geçtikçe psikologların toplum içindeki önemini ve ihtiyacı artırıyor. Psikologların önemi bu kadar açık ve seçik bir şekilde ortadayken, bizim psikolog olarak adlandırdığımız kişilerin hepsi aynı eğitimden mi geçiyor?

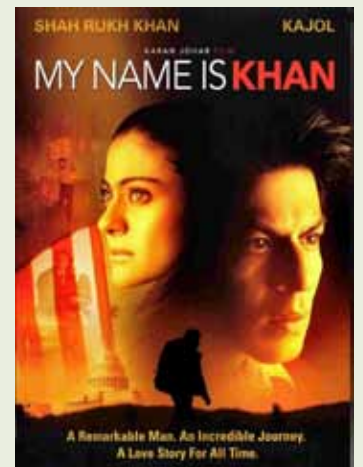
Maalesef hayır. İnsan bu ka-

dar önemli bir varlıkken, insanın zihninin incelediği bu bilimin bilim insanları ile aynı statüye sahip olmak ülkemizde fazlasıyla kolay. Psikoloji lisansıyla eş tutulamayacak birkaç ay süren kurslar karşılığı kolayca alınmış bir sertifika ile NLP uzmanı, yaşam koçu gibi niteliksiz sıfatlarla bir psikolog gibi çalışabiliyor. Bu haksız duruma karşı yıllardır uğraşılan "psikologların meslek yasası" ne yazık ki hala çıkabilmiş değil. Yapılan pek çok çalışma, 2014 yılı itibari ile bağımsız bir oluşum olan "Pömyap" tarafından yönetiliyor ve sıkı çalışmalar, seminer ve konferanslar gerçekleştiriliyor. Fakat ne yazık ki hala hak edilen hak, biz psikolog adaylarına verilmiyor.

İnsan psikolojisini en iyi işleyen filmler

İnsan psikolojisi sınırsız bir dünyadır. Haliyle pek çok film psikopatolojik durumu kendine konu edinmiştir. İşte sizlere önerdiğimiz birkaç başarılı örnek:

- The Hunt (2012)
- Sybil (2007)
- Rain Man (1988)
- Elephant (2003)
- Mozart ve Balina (2005)
- Das Experiment (2001)
- Benim Adım Sam (2001)
- Sineklerin Tanrısı (1963)
- Momento (2000)
- My Name is Khan (2010)
- Black (2005)
- Elephant Man (1980)
- Can Dostum (1997)
- Ghajini (2008)
- Pan's Labyrinth (2006)

Feraset kerametten üç kat üstündür

Öğrencisi olmaktan gurur duyduğumuz saygıdeğer hocalarımız; Müjgan Tunç Yücel ve Serdar Kale, yakın bir zamanda doçent oldular. Biz de hocalarımızın kapısını çalıp kendileri ile akademisyenlik üzerine konuştuk...

Akademik hayata giriş süreciniz nasıl oldu? Lisans yıllarınızda akademisyen olmayı düşünüyor muydunuz?

Kale: Öncelikle Medipost'un yeni sayısında sizlerle birlikte olmaktan oldukça memnun olduğumu ifade etmek isterim. Akademisyenliğe başlangıcımın aslında biraz tesadüfi olduğunu söyleyebilirim. Gerçi başarılı bir öğrenciydim. Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni 1999 yılında birincilikle bitirdim. Ama akademisyen olmak gibi bir düşüncem yoktu lisans yıllarımda. Asıl niyetim avukatlıkla birlikte yüksek lisans ve akabinde doktora yapmaktı. Ama son yıl İcra-İflas Hukuku dersimizi anlatan Prof. Dr. Nevhis Deren Yıldırım Hocamın teşviki beni akademisyenliğe yönlendirdi. Bu sayede akademisyenliğe başladım. Bu kararımın doğru olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Akademisyenlik aslında bir usta-çırak ilişkisidir. Ustanızdan ilham alır, bu işlere başlarsınız. Ben de bu vesileyle Medeni Usul ve İcra-İflas Hukukçusu oldum.

Yücel: Benim cevabım da Serdar'ın cevabına çok benzeyecek ama bizim öğrencilik hayatlarımız birbirinden farklı. Çünkü ben okula çok devam eden bir öğrenci değilim. Derslerin çoğuna gitmedim. Ceza Genel, Medeni Usul, İcra-İflas Hukuku derslerini düzenli takip ediyordum. Ceza genel derslerini alırken rahmetli Sulhi Dönmezer Hocamızdan, ceza hukukunun çok zevkli olduğunu gördüm ve o aralar ceza hukukçusu olmayı düşündüm. Fakat sonra vaze geçtim akademisyenlikten. Çünkü ben çalışmayı seven biri değilim. Ve yapamaya-çağımı düşünürken üçüncü sınıfta medeni usul dersiyile tanıştım.

Hocamızdan oldukça etkilendim. Hatta öğrencilik hayatım boyunca derslere devam etmemiş olmama rağmen Medeni Usul ve İcra-İflas derslerine tüm yıl boyunca devam ettim. Sınavlarından en yüksek notu alıyordum. Hocam da benimle ilgilenmeye başlayınca, hukuk akademisyenliği düşüncesi bende pekişti. Medeni Usul ve İcra İflas hocamın hocalığından etkilendim. Okul biter bitmez kadro açılınca, başka da bir şey düşünmeden, gerekli sınavları verip akademisyen olma yolunda ilk adımı attım.

Akademisyen olmak isteyen bazı arkadaşlarımızda, asistanlık sürecine girmeksizin dışarıdan yüksek lisans ve doktora yapıp doğrudan hocalığa başlamak gibi bir düşünce var. Asistanlık süreci olmadan da akademik kariyer yapma fikrine nasıl bakıyorsunuz?

Yücel: Tabii ki akademisyen olmak için dışarıdan yüksek lisans ve doktora yapıp, ilan edilen yardımcı doçent kadrosuna atanmak mümkün. Fakat bence bu yolu takip etmek bir takım eksikliklerin ortaya çıkmasına yol açıyor. Çünkü gerçekten iyi bir akademisyen olmak isteyenlerin mutlaka asistanlık sürecini geçirmeleri gerekiyor. Evet, belki asistanlık sürecinde insan çok çalışıyor, belki eziliyor ve kendisine göre gereksiz işi yapmak durumunda da kalıyor ama bu sayede akademisyenliğin yalnızca akademik yönünü değil, insani yönünü de öğreniyor. O yüzden de bu sürecin atlatılması şart. Bununla birlikte başarılı bir akademisyen olmak isteyenlerin kendilerini sadece hukuk alanında değil; sinemadan, tiyatrodan tutun da toplum önünde nasıl konuşmaları gerektiğine kadar her alanda

geliştirmesi gerekli.

Kale: İyi bir akademisyen olabilmek için gençlik yıllarında kürsünün tozunun yutulması gerektiğini düşünüyorum. Asistan, hocasıyla beraber derse girecek, o heyecanı yaşayacak. Belki ilk seferde tutukluk yaşayacak ama bunu zamanla atlatacak. Tamam, belki akademiye dışarıdan gelip ders anlatmak da olabilir, neticede bizim sistemimizde buna bir engel yok ama bence de asistan olarak bu yola girmek daha uygun. Mesela hocalığın ne demek olduğunu siz o aşamalarda anlıyorsunuz. O yüzden akademisyenliğin en makbulü mezuniyetten itibaren bu işlere başlamak ve iyi bir asistanlık süreci geçirmektir.

Akademisyenlik ile evlilik arasında bir bağlantı var mı? Akademisyenlik evliliğe engel midir?

Kale: Bu, kişiden kişiye değişir. Bazı insanlar çok düzenli bir hayat yaşamak ister. Mesela, eve geldiği zaman yemeği hazır olsun, evi düzenli olsun ister. Kimi insan da eve geldiği zaman sessizlik olsun ister, kimseyi istemez. Bu sayede daha rahat çalışayım diye düşünür. Yani demek istediğim evlilik ile akademisyenlik arasında bir bağ olup olmadığını bilmem ama ben bunun kişinin kendi bu durumuna, karakterine bağlı olduğunu düşünüyorum. Şahsen ben bekâr olmanın avantajını gördüm, geldiğim bu nokta itibarıyla.

Yücel: Ülkemizde hep bir beklenti var, kadın çalışsa bile evin nizamını sağlamakla yükümlü. Evli bir erkek eve geldiğinde yemeği hazır olsun ister. Evin düzenli olmasını ister; kadın dışarıda çalışıyorsa bile. Bundan ötürü evli bir kadının akademisyen olması zor. Akademisyenlerin erken evlenmesi tasvip edilmez. Nitekim ben de evlenirken erken evlendiğime, önce doktoramı bitirmem gerektiğine ilişkin tepkiler aldım. Zira evlilikle akademisyenliği birlikte götürmek zordur. Doktora, akademisyenliğin en zor aşamasıdır. Nitekim insan o dönemlerde eşine ya da ailesine vakit ayıramıyor. Gerçekten çok uzun dönemler bir şey yapamıyor. Ben riske girdim. Ancak eşim beni akademik hayatımda oldukça destekledi. Dolayısıyla ben bu açıdan şanslıyım. Bence evlilik akademik hayata engel değil. Fakat bir erkek, akademisyen bir kadınla evleniyorsa evlendiği kişinin akademisyen olduğunun bilincinde olması lazım.

Sizce akademisyenliğin cinsiyeti var mı?

Yücel: Genel olarak insanları kadın ya da erkek olarak ayırmam, arkadaşlarım arasında da öyle bir ayırım yoktur. Akademisyenliğin nötr bir meslek olduğunu düşünüyorum. Bilimsellik öne çıktığı için cinsiyet işin içine girmiyor. Ama nerede işin içine giriyor dersiniz, her yerde olduğu gibi toplum içinde kadınların önünde engeller var. Mesela eşit olan bir kadın ile erkek düşünün. Aynı seviyede olsunlar. Bu iki kişi arasında kadının yükselmesi daha zor. Yani erkek sırf erkek olduğu için daha başarılı olmuştur gibi algılanabiliyor. Bu sadece ülkemiz için de geçerli değil, genel bir sorun. Şöyle bir algı var: Örneğin araştırma görevlisi alınacak, erkek olursa daha çok çalışır gözüyle bakılıyor. Aynı durum stajyer avukatın tercih edilmesinde de var. Erkek olsun da her yere göndeririz gibi. Kadın olmanın zorluklarını bu aşamada gördüm.

Kale: Müjgan'ın söylediklerine katılıyorum. Akademisyenliğin bir erkek mesleği olarak görülmesinde bunun büyük payı var. Bence tersine akademisyenlik dışı bir meslektir. Çünkü fedakârlık gerekiyor. Kadınlar, ana sıfatına sahip olmaları sebebiyle daha fedakâr davranabiliyor. Aslında önemli olan hocayla araştırma görevlisinin kimyasının tutması, bu gerçekleşirse iyi bir akademisyenlik için ilk adım atılmış olur.

Akademisyen olmak isteyen bir hukuk öğrencisinin ayrıca ne yapması gerekir? Kendilerini nasıl geliştirirler? ALES ya da YDS sınavları dışında?

Yücel: İyi bir hukuk akademisyeni olmak için öncelikle çok okuyor olmak gerekir. Ama bu okuma her alanda olmalı, salt olarak hukuk kitaplarından bahsetmiyorum. Türkçeyi çok iyi kullanıyor olmak gerekli. İyi akademisyen kendisini iyi ifade edebiliyor olmalı, gerek yazarken gerekse konuşurken. Aynı şekilde bir akademisyenin iyi bir tarih bilgisinin olması ve siyasetle ilgileniyor olması da gerekir; yani demem o ki kendisini sosyal bilimlerin alanında yetiştirmiş olmalıdır.

Kale: Tabii ben de katılıyorum bu sözlere. Bununla birlikte akademisyen olmak isteyen kimsenin lisans yıllarında hangi kürsüde çalışmak istediğinin kararını vermesi gerekir. Bir kere bu iş sevmeden olmaz. O yüzden seveceği bir alana yoğunlaşmasını öneriyorum. Ayrıca yabancı dil çok önemlidir. Uzmanlık alanına göre yabancı dile ağırlık verilmelidir. Mesela özel hukukun bir alanında çalışabilmek için Almanca'yı iyi derecede bilmek gerekir. Eskilerin bir lafı var, "Feraset kerametten üç kat üstündür" diye. İşte bu noktada diyebilirim ki akademisyenin feraset sahibi, yani çabuk anlayışlı, derin ve kapsamlı bir bakış açısına sahip olması lazım. Ayrıca akademisyenler sürekli göz önünde buldukları için, gelişime açık olmalı. Bence bir insanın kendisini geliştirmesinin en iyi yolu bir hobisinin olması, bu açıdan da akademisyen adaylarının mutlaka bir hobi edinmelerini tavsiye ederim. Bu şekilde hem kendilerini geliştirirler hem de mesleğin yaratacağı monotonluğu üzerinden atabilirler. Son olarak en temel tavsiyem çok çalışmaları. Gözlemlediğim kadarıyla hukuk öğrencileri çok çalışmıyor, asgari çalışma ile yetiniyorlar. Hukuk çok çalışmayı gerektiren bir alandır. Çünkü hukukun neredeyse sonu yoktur. Genişledikçe genişler.

Diyet yaparken dikkat edilecek 10 "sarı ışık"

1 Sofra kurun; gözünüz doysun!

Sofra kurmaya üşenmeyin. Ayakta atıştırmak, fark etmeden gereksiz kalori almanıza sebep olurken, doyumluk da vermez. Midede boşluk kalır ve duygusal olarak tatmin etmez. Her öğünde misafireymiş gibi sofraya kurun.

*Yemek, önce gözünüzü doyurmalı. Koca tabağın ortasında hüznü duran 3 köfte kimi tatmin eder ki? Porsiyonlarınız küçüldükçe yemek yediğiniz tabağı hatta çatal & kaşığı küçültün! Unutmayın; eliniz tabağa ne kadar giderse o kadar mutlu olursunuz. "Ben illa büyük tabak severim" diyorsanız, tabağınızın boş kısımlarını çiğ & ızgara & buharda sebze ile doldurun.

2 Büyük tehlike: Birleşmiş öğünler

Hepimiz çok severiz öğle kahvaltısını. Hele sevdiğimizle ve dışarıda kahvaltı keyfi yapacaksa. Kahvaltı derken; saat 11. 30'daki buluşmadan bahsediyorum! Bu durumun en güzel vicdan tesellisi: "Sabah ve öğleni birleştiriyorum ben". Aslında güzel fikir, ama... Bazen kendimizi öyle kaptırıyoruz ki; normal bir kahvaltı ve öğlen öğünümüzden alacağımız toplam kalorinin kat kat fazlasını alıyoruz. Üstelik metabolizmamızı yavaşlatıp mide kapasitemizi artırıyoruz. Böyle böyle "doymak bilmiyoruz".

Bu gibi buluşmalardan önce mutlaka ara öğün yapın. Probiyotik yoğurt, süt olabilir... Uzun süreli

açlıkla oluşan saldırma arzusunun arınmak elinizde.

* Kahvaltıda bitki çayları, yeşil çay, ıhlamur gibi alternatifler yerine mutlaka siyah çay arayanlardanansanız, çayı çok uzun süre kaynatmamaya dikkat edin; mutlaka küçük bardak kullanın. İkinci çayı alacaksanız, kimseden istemeyin, kalkın. Böylece mini molalar vermiş olur; doyumluğunu daha rahat hissedersiniz.

3 Açık büfe sizi yönetmesin; siz açık büfeyi yönetin

"Yemesem de tabakta kalır" diyerek başladı her şey. Bazen öyle bir an oluyor ki; en alttaki tavuklu salatadan en üstteki kakaolu keke kadar uzanan kuleler oluşuyor. Bu durum yeterince kötü değilmiş gibi bazen de; "Bitirse yine alırım" a kadar gidiyor olayın vahameti.

* Diyet, kısa süreli bir uygulama değil; hayatımıza adapte ettiğimiz sağlıklı beslenme düzenidir. Açık büfe & serpmeye kahvaltı gibi porsiyonun sınırsız ama aynı zamanda size bağlı olduğu (Ki bu çok mandardır) bir ortamda bulunuyorsanız, yiyeceğiniz kadarını tabağınıza alın ve ilave yapmayın ki doyduktan sonra bile tabak temizleme çabası içerisinde olmayın.

4 Eyvah; gün var!

Nasıl keyiflidir sohbet eşliğinde, komşunun bol karbonhidratlı ve yağlı menüsünü tatmak. "Bundan da al", "Bugünlük boz canım diyeti", "Aman, şuncacık kekten ne olurmuş?" gibi parlak fikirlere kanmayın. Tabi ki her lokmada kalori hesabı yapıp zehir etmeyeceğiz hayatımızı. Sadece dengeleyeceğiz. Nasıl mı?

Benzer yiyeceklerden tadımlık alabilirsiniz. Örneğin ¼ dilim börek, ¼ parça poğaç, 1 yemek kaşığı kısır (yanında marul ile)... Veya bu benzer gruplardan dilediğinizi seçip 1 porsiyon da yiyebilirsiniz; size kalmış. Eğer sofrada varsa, tabağımıza mutlaka yeşil & yoğurtlu salata da alın.

Böyle günlerde yapılan en büyük hatalardan biri; tatlıları hemen tuzluların ardından yemek. Üstü-

ne Türk kahvesi ile lokum keyfi. Tavsiyem; tatlı olarak meyve yemeniz (2-3 saat sonra ara öğün olarak, yanında protein kaynağı ile). Ev sahibinin tatlılarından yemek istiyorsanız, 2-3 saat sonra, sütlü kahve ile (Ana menüdeki gibi çeşit çeşit de olabilir) ara öğün yapmanız sizin için daha uygun olacak. Sütlü kahve kan şekerinizi dengeleyecek ve metabolizmanızı hızlandıracak! Unutmayın, önemli olan denge! Böyle günlerde egzersiz, bol su içmeyi ihmal etmeyin. Bilerek yemek harika değil mi?

5 Dışarıda yiyoruz!

Son zamanlarda, dışarıda yemek seçenekleri çok fazlalaştı. Yemek seçimi, her zaman çok zorlu olmuştur. Açken tüm yemekler iştah açıcıcıdır. Ama kontrol sizde! Menüleri iyi okuyun. Tabaktaki patates ve pilavdan az yemeye iradeniz yetmiyorsa sipariş verirken birini seçin. Tabakla aranızdaki hüzünlü bakışmaları önleyin!

6 Ortaya karşık & işte şimdi karşık!

Ortaya söylenenler, size ana yemek kalorisi aldirabilir. Hele kızartma tabağı... Soğan halkası, kızarmış tavuk, patates... "Kızartılmamış" 1 adet soğan halkasının 35 kalori olduğunu bilseydiniz? Ortadakilerden, iyi ihtimal ile 1-2 parçayı tabağınıza alın, eklemeyin yapmayın. Yavaş çiğneyin ve yemeye mola verin. Unutmayın tokluk hissi 20 dakikada hissedilir.

7 Boş kalori kaynağı içecekler kâbusu

1 kutu şekerli içecek yerine 1-2 porsiyon meyve veya 1-2 dilim ekmek yiyeceğinizi biliyor musunuz? Hem de lif, vitamin, mineral olarak; çiğneme hissini yaşayarak, doyarak aynı kaloriyi almak. Sakinleşip bu alışkanlıktan vazgeçin. Ayran, maden suyu, su gibi şekeriz ve gazsız içecekleri tüketin.

*Bol şuruplu, kremalı kahveler de yüksek kalori içerir.

8 Gereksiz yeme halleri

Bazen, sıkıldığımızdan, boş durmamak için yiyoruz. Bu çok tehlikeli bir durumdur ve sık yaşanırsa "Yeme bozukluğu" oluşabilir. Bu gereksiz yeme dürtüsünü başka aktivitelerle (resim, spor, müzik...) baskılayamıyorsanız, ya da "Yeme" keyfi yapacaksanız; el oyalayan ama düşük kalorili olanı seçin.

Çok susamak, acıkma ile karıştırılabildiğinden gün içinde su içmeyi ihmal etmeyin. Susuz bir sağlıklı beslenme o-la-maz. Su içmeyi unutuyorsanız; elinizden düşmeyen

akıllı telefonunuzun duvar kâğıdına su dolu bir bardak fotoğrafı koymaya ne dersiniz?

Yeme ataklarında alternatif olarak; fırında sebze cipsleri, taze yeşillikler (Marul yaprakları kırı kırık olduğundan favorim), dilimlenmiş salatalık gibi el oyalayıcı, düşük kalorili ve lezzetli alternatifler sürekli mutfağınızda bulunsun, benden söylemesi!

9 Diyetle yasak değil; değişiklik vardır

"Bıktım aynı şeyleri yemekten!" dememek diyeti devam ettirebilmek için mutlaka farklı alternatifler geliştirin. İddia ediyorum: En sevdiğiniz yemekleri çok hafif hale getirebilirsiniz! Nasıl mı?

• Kızartmayın; kızlayın, ızgara yapın, fırında pişirin

• Et yemeklerine yağ ilave etmeyin

• Mayonez gibi yağlı soslar yerine yoğurt, hardal gibi hafif soslar kullanın

• Şekeri azaltın veya önerilen tatlandırıcıları kullanın

Örneğin karniyarık yaparken patlıcanları kızlayın; kıymasını soğan, bol yeşillik ve baharat ile yağsız pişirin. Orijinali yerine bu şekilde hazırlanmış karniyarığın ne kadar sağlıklı ve hafif bir yemek olduğuna inanamazsınız!

10 Başlama; öğren!

"Diyete başlıyorum" demek, amaca ulaşınca "Diyeti bitiriyorum" demektir. Bu, eski beslenme alışkanlıklarına dönmekle beraber verilen kiloların misli ile geri alınmasına yol açar.

• "Sağlıklı ve dengeli besleniyorum" demeyi öğrenin. Yaşam tarzı olan doğru beslenme alışkanlıkları ve egzersiz, hayat boyu sizi formda ve sağlıklı tutacak!

Öğrencilere özel tarif: Sahte kremalı makarna

Malzemeler (1 kişi için) :

60 gram çiğ makarna (haşlanmış 9 yemek kaşığı), 2 adet üçgen peynir, 1 çay bardağı süt, 1 çay bardağı doğranmış beyaz peynir, 1 çay kaşığı karabiber, sevilen yeşillikler (maydanoz, dereotu, yeşil soğan)

Yapılışı: Bir tavada üçgen peynirler ve süt yavaşça karıştırılır. Peynir eriyip kıvam alana kadar devam edilir. Krema kıvamına gelen karışıma, doğranmış peynir, karabiber ve yeşillikler eklenir. Hazır olan sosa haşlanmış makarna da ilave edilir ve servis edilir.

Demirayak: Medipol'ün farkı, endüstri eczacılığına yönelik eğitim vermesi

Her zaman düşünürdüm; acaba iyi olmanın bir sınırı var mı? En son cevabımı tanıdığım en iyi insanda buldum: Prof. Dr. Şeref Demirayak sadece bir dekan ya da benim hocam olmadı. Adeta 5 sene boyunca benden baba sevgisini bile esirgemedi ve bu hayatta iyi olmanın bir sınırı olmadığını öğretti. Çünkü bunu kendine bir hayat felsefesi yapmıştı. Eğitimimin son senesinde Medipost için onunla röportaj yaparken bambaşka duygular içindeyim. Umarım onu size en iyi şekilde anlatabilirim.

Hocam ilk olarak eczacılık eğitimi üzerine sizinle konuşmak istiyorum. Türkiye'de eczacılık eğitimi sizce ne durumda?

Türkiye'deki eczacılık fakültelerinde aslında aşağı yukarı birbirine yakın müfredat uygulanır. İlk Eczacılık Okulu'nun 1839 yılında kurulmasından sonra 1960 yılına kadar tek okul olarak kaldı. 1961-1968 yılları arasında açılanlarla birlikte sayı 7'ye ulaştı ve 1998 yılına kadar değişmedi. Günümüzde eczacılık fakültelerinin sayısı her ne kadar çok artmış olsa da eğitim kadrosu bu ilk yedi eczacılık fakültesinden kaynaklandı. Günümüzde doçent düzeyinde olup da bu 7 fakülteden yetişmeyen bir öğretim elemanı bulamazsınız. Bu nedenle ilk eczacılık okulundan itibaren oluşan ve zaman içerisinde gelişen eczacılık müfredatı fakülteler arasında fazla değişiklik göstermeden uygulanır. Bazı fakültelerde, öğretim üyelerinin sayısının artmasına paralel olarak bütünlüğün bozulması ve bir bütün olması gereken derslerin konulara parçalanarak yeni dersler ihdas edilmesiyle ders sayıları suni olarak artırılmış olsa da aslında bütün eczacılık fakültelerinde benzer müfredat uygulanmaktadır. Yeni açılan fakülteler, eskilerini örnek alarak bu işe başlamaktadır.

Peki, Medipol'de eczacılık eğitimi için ne gibi imkânlar var?

Başta bahsettiğimiz derslerin parçalanma durumu Medipol'de

yapılmadı. Bu yönüyle, eczacılık eğitiminde biz bir anlamda çekirdek müfredat uyguluyoruz diyebiliriz. Ulusal Yüksek Öğretim Yeterlikleri anlamında 2012 yılında 6197 sayılı Eczacılık ve Eczanelerle İlgili Kanunda yapılan değişikliklerle yapılan eczacılık tanımına ve ilgili yönetmelikteki listeye uygun olarak müfredatı belirledik. Bu müfredata uygun dersleri ve bunların önkoşul derslerini programımıza aldık. İlk dört yıldaki bu klasik eczacılık eğitiminden sonra beşinci yılda mezunlarımızın meslek hayatlarında karşılaştıkları sorunlarda yabancılaşma çekmemeleri için yepyeni dersler kondu. Bu konudaki farklılığımız gerçekten dikkat çekici. Pek çok diğer eczacılık fakültelerinde 5. yıl dersleri genellikle ilk 4 yılın uzantısı şeklinde

dizayn edilmiştir. Eczacının meslek hayatında karşılaştığı sorunların çözümüne yönelik derslerdir. Eczacılık kanununda belirtildiği gibi, hasta bilgilendirme konusu önem kazanmaktadır. Eczacının doktor-eczacı-hasta döngüsünde önemli bir yerde bulunması göz önünde tutularak hasta bilgilendirmeye özel önem veriyoruz. Eczane işletmeyle ilgili problemlerin çözümüne yönelik dersler dışında, sanayi eczacılığı ile ilgili konulara da çok önem veriyoruz. Yeni eczacılık düzenlemelerinde eczane açmakla ilgili düzenlemelerden sonra endüstri eczacılığı konusuna farklı yaklaşmak amacıyla ders programımızdan da görülebileceği gibi yepyeni, tamamen endüstrinin problemlerine dönük dersler koyduk.

Endüstri eczacılığı önemli bir detay hocam...

Evet. Medipol Eczacılık Fakültesi olarak, devamlı bir yenilenme ve gelişme çabası içindeyiz. Çok az da olsa tüm ekibimiz bu amaç için var güçleriyle çalışmakta. Genç öğretim elemanlarımız hemen hemen tüm enerjilerini, kendi meslek hayatlarındaki ilerlemeleri için gerekli bilimsel çalışmalarına bile zaman ayıramadan, öğrencilerimize daha iyi bir eğitim verebilmek için sarf etmektedir. Mevcut dinamizmi hiç kaybetmeden çalışmaktadır. Kısa zamanda parmakla gösterilen birkaç eczacılık fakültesinden biri olma yolunda çalışmalarımız devam edecek.

Şeref Hocam buraya kadar eczacılık eğitimi ve Medipol Eczacılık'ı konuştuk. Buradan itibaren izin verirseniz biraz da sizi konuşmak istiyoruz. Şeref Demirayak nerede doğdu, bugünlere nasıl geldi?

10 Mayıs 1957 tarihinde Burdur'un Bucak ilçesinde doğdum. İlk orta ve liseyi Antalya'da tamamladım. 1975 yılında başladığım Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ni 1979 yılında bitirdim. Fakültede haftanın her günü ve hemen hemen her saatinde ders vardı. Çok yoğun bir ders programı vardı. Hatta o kadar ki okuduğumuz derslerin pek çoğu günümüzde artık kaldırılmış durumda. Bugünkü adıyla Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi olan Eskişehir İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisi Sağlık Bilimleri Fakültesi Eczacılık Bölümü Farmasötik Kimya Kürsüsü'ne 1980 yılında asistan olarak başladım. Bütün akademik kariyerimi burada tamamladım. Anabilim başkanlığı, bölüm başkanlığı ve sağlık bilimleri enstitü müdürlüğü görevlerimden sonra 2010 yılında İstanbul Medipol Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanlığı'na atandım.

Gençlik yıllarınız nasıldı?

Gençlik yaşantısı mı? O nasıl bir şey yaşamadım ki! (Gülüyor) Lise ve üniversite hayatım, yani 1980 yılı öncesi, Türkiye'deki anarşi ortamı nedeniyle çok sıkıntılı idi. Daha sonraki yıllarda bir yandan kariyer hayatım, bir yandan da geçim derdi ile geçti. Doktora tez çalışmalarım, doçentlik için yayın çalışmalarım vesaire velhasıl sıkıntılı yıllardı. Kimya alanında

hele hele farmasötik kimya alanında çalışmanın zorluklarını ancak ilgili olanlar bilir. Bir de o yıllardaki imkânsızlıkları göz önünde tutmak gerekir tabii ki. En büyük zorlukları da, 80 ihtilalinden sonra gelen özel yaşantı zorlukları oldu. Dini hassasiyetleri olan birisi olarak hem kendim, hem eşim, hem de çocuklarım beraberce yaşadık. Hatırlamak bile istemediğim yıllarım. Sonra yoğun laboratuvar çalışmaları ve üniversite hayatı derken orta yaşlılık dönemimi de hiç fark etmeden geçirivermişim. Hafta sonu, resmi tatil, bayram tatili, yıllık izin gibi kavramları son birkaç yıldır fark etmeye başladım. Kızlarım yıllar sonra bu gerçeği bir samar gibi yüzüme söylediklerindeki halimi anlatamam. Meğerse o sıkıntılı yıllarda onlarla yeterince ilgilenememişim, hep ihmal etmişim. Bu konuyu düşünmek bile çok acı. Bu bakımdan hem kendimi, hem de çocuklarımı kayıp nesiller olarak görüyorum, üzülüyorum.

Ailenizi andınız. Biraz da onlardan konuşabilir miyiz?

Eşim Sacide Hanım, kızlarım Melike ve Betül. Melike diş hekimisi, Betül beden eğitimi öğretmeni. Hayatımda yer alan en sevdiğim kişilerin tamamı kadındır. Rahmetli sevgili anneciğim, eşim, Melike ve Betül.

Özel yaşantınız?

Bu kadar sıkıntılı bir yaşantının getirdiği alışkanlıklar sonunda, şimdi Medipol'de bulduğum birazcık huzura rağmen, şu anda özel bir yaşantım var mı? Onu da bilmiyorum gerçekten. Gençlerin daha sıkıntısız, daha güzel günlerde yaşamalarını temenni ediyorum.

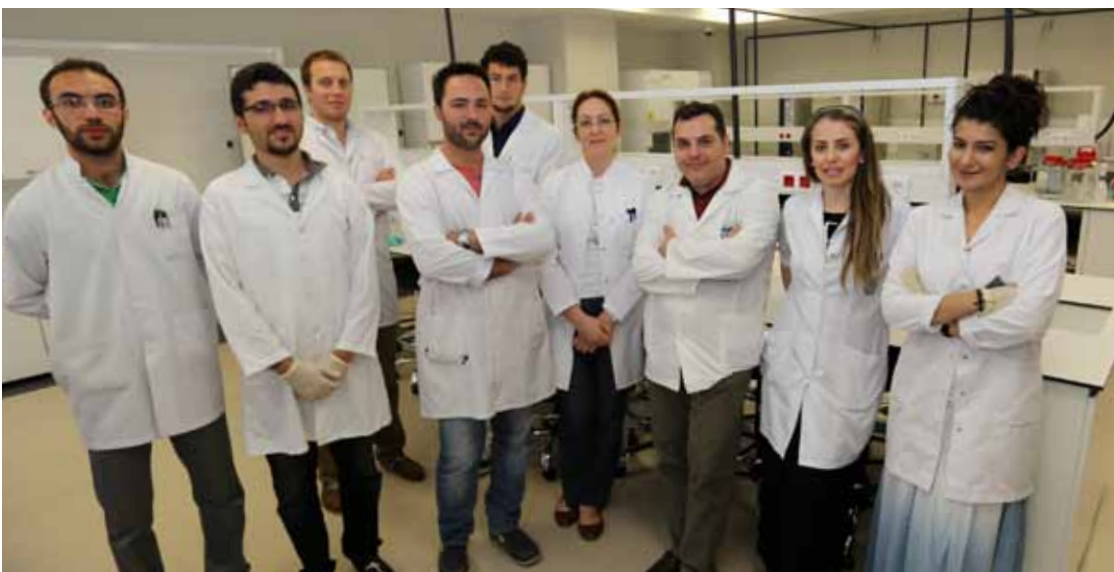
Tabiat eczanesinden iki doğal mucize

Melisa otu

Hepimiz stresi kontrol altına almanın ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Fakat bu, 35 yaşından sonra daha önemli hale geliyor. Yaşımız ilerledikçe obezite, tip 2 diyabet, kalp hastalığı, yüksek tansiyon gibi strese bağlı birçok hastalığa daha yakın hale geliyoruz. İyi haber şu ki, asırlardır kullanılan ve tamamen doğal olan melisa otu en etkili stres azaltıcılardan biri. Melisa otu, beyin reseptörlerine bağlanarak sizi rahatlatıyor ve anksiyeteyi azaltıyor. Melisa otunun birçok formu mevcut. Çok hızlı sonuç verdiğinden sıvı formulu melisa otu özünü deneyebilirsiniz. Stresli olduğunuzda ve rahatlamaya ihtiyacınız olduğunda günde 3 defaya kadar melisa otu özünü suyunuza ekleyebilirsiniz.

Ananas suyu

Yaşımız ilerledikçe meydana gelen hormonal değişiklikler, yediklerimizi kontrol altında tutmak bile dümdüz bir karına sahip olmamızı zorlaştırıyor, şişkinliğe yol açıyor. Karın bölgemizi tamamen doğal ananas suyuyla kontrol altında tutabiliriz. Ananas suyu, eğer parçalanmazsa şişkinliğe gaza neden olan yiyecekleri parçalamaya yardımcı bromelain adlı sindirim enzimleri içeriyor. İşinizi kolaylaştırmak adına, ananas suyunu buz kalıplarına doldurup buz haline getirin. Günde altı küpü suyunuza atarak için.

Emziren annelere sütlerini arttıracak "süper çorba"

Malzemeler:

- *100 gram dana biftek
- *1çay bardağı dolusu arpa
- *2 yemek kaşığı zeytinyağı
- *1 orta boy soğan
- *3 orta boy domates
- *2 orta boy havuç
- *4 su bardağı su
- *1 silme çay kaşığı karabiber
- *1 silme kaşığı tuz
- *Yarım çay bardağı ince kıymış fesleğen

Yapılışı: Suda bifteği haşlayınız. Bifteğin haşlanmasına yakın arpayı ilave ediniz. Biftek içine haşlandıktan sonra, bifteği sudan alınız, ince şeritler halin-

de doğrayınız. Tekrar et suyunun içine ekleyiniz. Havuçları soyunuz, küp küp doğrayınız. Domatesleri soyunuz, çekirdeklerini ayırarak rendeleyiniz. Soğanı soyunuz rendeleyiniz. Bir yemek kaşığı zeytinyağında yakmadan rendelenmiş malzemeleri ve fesleğeni hafifçe çeviriniz.

Bütün malzemeleri suyun içerisine ilave ediniz. Sebze yumuşayınca kadar 20 dakika orta ateşte pişiriniz. Taneli olarak veya blenderdan geçirerek süzülmesi için tüketebilirsiniz. Afiyet olsun.

Yeni nesil blogger kavramı: Vlogger'lık

Kız arkadaşlarımla konuşurken dönüp dolaşıp konu vloggerlara geliyor şu sıralar. Ben de yeni bir blogger ve vlogger olarak sürekli işin içinde bulunduğum için bildiğimi sanıyordum bu kavramı. Oysaki artık birçoğunuzun bildiğini düşünüyorum veya bu yazıyla tanışacağınızı. Peki, kim bu vloggerlar, ne işe yararlar?

GÖRKEM KARMAN

AYŞEGÜL KAPLAN

DUYGU ÖZASLAN

Blog yazmak uzun süredir var olan, insanların bakım, moda, makyaj, yemek, edebiyat kısaca "hayat" hakkında paylaşım yaptıkları bir sosyal medya olgusu. Vlog ise bu paylaşımların, en kolay anlayacağınız şekilde, Youtube'a taşınmış olanı. Blog paylaşımlarını yazılı bir ağdan, daha kolay ulaşabileceğiniz ve sizi görsel açıdan da doyurmaya imkân sunan bir ağa taşıyan youtube içerik üreticileri de Vlogger'lar.

Çoğunlukla bakım ve makyaj üzerine içerik oluşturan vloggerlar artık ne giydiklerinden, bir yere nasıl hazırlandıklarından, o gün ne yaptıklarına kadar paylaşıyorlar şahsi kanallarında. Gözlemlerime göre çok büyük de bir izleyici kitlesi var.

Ülkemizde son iki yıldır aktif olan ve yeni yeni büyümeye başlayan vloggerlık kavramı yurtdışında neredeyse bir fenomen haline gelmiş durumda. Hatta Youtube'da izleyicileri milyonları aşan kanallar var. Google Türkiye ekibine göre ise ülkemizde de iki yıl içinde ilk jenerasyon Youtube içerik üreticilerinin yurtdışındaki gibi büyük bir izleyici kitlesi olacak. Zaten kitap okumak yerine, o kitabın filmi bekleyip onu izlemeyi tercih eden insanların blogun da görüntülüsünü keşfettiği anda onu daha çekici bulacak olması çok da şartı değil. Görsellik her zaman insanı daha fazla etkilemiştir.

Vloggerlığı bir de onlardan dinlemek için sevilen youtube

kanallarından birkaçıyla küçük röportajlar yaptım. Bakalım onlar ne düşünüyor yeni nesil bloggerlık hakkında.

"Başta çok keyifli, daha sonra korkutucu"

Bakım ve güzellik üzerine yorfaceismycanvas88 isimli bir kanalı olan Görkem Karman'ın Youtube'da yaklaşık 90 bin takipçisi var. Youtube kanalının yanında uzun süredir bir blogu da olan Görkem'e "Sence bloggerlık mı vloggerlık mı?" diye sordum.

Görkem: Kesinlikle bloggerlık. Yazarak kendimi çok daha net ifade edebiliyorum.

Gizem: Vloggerlığın en zorlandığın yanı ne?

Görkem: İnsanlar. Eleştiriyi saldıryı ayırt edemeyen insanların yaptığı yorumlar.

Gizem: Bu kadar büyük bir kitlenin seni takip etmesi nasıl hissettiriyor ve bunu neye borçlusun?

Görkem: Başta çok keyifli, daha sonra korkutucu. Sıradan bir insanın bir anda on binlerce kişi seni izliyor, tanımaya başlıyor. Dürüst olmak gerekirse bu kadar tanınmayı, kendimi ve kanalımı/blogumu tanıtabilmek için yaptığım birkaç büyük çekiliş ve tabii ki bir dönem kanalında ve hala blogumda düzenli yayın yapmama borçluyum bence.

Gizem: Bloggerlık/Vloggerlık senin için iş mi, hobi mi?

Görkem: Başta hobi amaçlı başlasam da izlenmeler, okunmalar arttıkça istem dışı işe dönüştü ancak blogdan gelir de sağlasam

yazı yazmaya bir türlü iş gözüyle bakamıyorum. Sanki elimde ne varsa yazıp paylaşmam gerekiyor muş gibi hissediyorum. Gerçekten severek yazıyorum.

"Kendi potansiyelimi yeniden keşfetmemi sağladı"

Youtube her an büyüyen yeni kanallarla dolu. Bunlardan biri de "makyajmedidin" kanalının sahibi Ayşegül Kaplan. Paylaştığı bakım ve makyaj videolarının yanında insanlar onu "eğlenceli" bulduğundan da takip ediyor. Çok kısa bir zamanda takipçisi 20 bine ulaştı bile.

Gizem: Bu kadar kısa zamanda bu kadar hızlı büyümeni neye borçlusun?

Ayşegül: Klasik makyaj vlogu mantığının biraz dışına çıkmam etkili oldu zannediyorum. Yalnızca makyajı anlatmak yerine kendimi de anlatıp, kendi sevdiğim, beni eğlendiren şeylerden bahsetmem insanların ilgisini çekmiş benziyor. Tabii bana destek veren, bu süreçte işbirliği yaptığım birçok ünlü vlogger'ın katkısı da unutmamam gerekir.

Gizem: "Bu işi yapmaya başladığımdan beri bana şunları kattı" dediğin şeyler var mı?

Ayşegül: Henüz bana şunları kattı demek için belki biraz erken, ama kendi potansiyelimi keşfetmemi sağladı diyebilirim. Youtube kanalım sayesinde tanımadığım insanların az da olsa hayatında yer edinebilecek kadar etki sahibi olmak, bunu hissetmek çok enteresan bir deneyim.

"Vloggerlık için okuluma ara verdim"

Benim de yüz yüze tanışma fırsatı bulduğum çok güzel ve çok genç ve yetenekli Youtuberlardan biri de; itsmeduygu kanalının sahibi Duygu Özasan. Yaptığı alışverişten giydiği kıyafete kadar bakım, makyaj, moda hakkında paylaşımları kanalında bulabilirsiniz. Kanalının ise neredeyse 60 bin takipçisi var.

Gizem: Nasıl başladın video çekmeye? İlk nereden aklına geldi?

Duygu: Kozmetiğe ilgim yeni yeni artmıştı. Yabancı youtuberları izliyordum ve çok eğlenceli geliyorlardı. O sıralar sosyal medya hesabım üzerinden sürekli soru almaya başlamıştım. Daha sonra yakın çevrem de dahil "Blog açsana" diye ısrar etmeye başladı. Ben de "Blog çok sıkıcı, bakın ben daha riskli daha cesaret isteyen bir şey yapacağım." dedim. İnsanlar da sevdi sanırım ki şu an buradayım.

Gizem: Youtube senin için bir iş mi yoksa hobi mi?

Duygu: Youtube benim için hem hobi hem de, dolayısıyla, iş gibi gelmeyen bir iş. Başlarken bunların olacağını hayal bile etmedim. Ancak şu anda o kadar severek yaptığım ve üzerine kariyerimi kurmayı düşündüğüm bir şeye dönüştü ki, okuluma bile ara verdim. Olduğum yerden çok mutluyum.

Ve bendeniz "Gömlekerujizi", yeni bir blogger/vloggerım. Biraz da bu konuyu bu yüzden manşetim olarak seçtim, sanırım kendime de biraz kıyak geçtim :)

Bakım, moda, makyaj ve daha birçok konuda paylaşım yapan, görsel olarak sizi bloggerlardan daha çok doyuracak ve belki de kafanızdaki soru işaretlerini daha fazla giderecek bu kanallarla eğer daha keşfetmesiyse mutlaka tanışmanızı öneriyorum. Kim bilir belki de içinde kendinizden bir şeyler bulursunuz...

MediModa

Kampüste kıyafetleri ile dikkat çeken birkaç arkadaşına yakın plan yaptım...

Kübra Candarlı
Hukuk 3

Çoğunlukla spor-casual giyinmeyi tercih eden Kübra, giydiği rahat ve aynaya baktığında özgüvenli hissettiği parçaları bir araya getirmeyi seviyor.

Ceren Gültüter
Hukuk 4

Gömlek giymeyi çok sevdiğini söyleyen Ceren, tarzını klasik ve bazen de vintage olarak tanımlıyor.

Hasan Taha Gündüz
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon 2

Rahatına düşkün olan Taha'nın en sevdiği parçası t-shirtleri. Taha en çok siyah rengi tercih ediyor ve moda sayfalarını ve bloglarını takip ediyor.

Sema Sancar
Hukuk 3

Sema'nın tarzı o gün nasıl uyandırdığıyla ilgili olarak değişiyor. O gün kendini nasıl hissediyorsa giyimini de ona göre şekillendiriyor.

Zeliha Gültekin
Beslenme Diyetetik 3

Renk takıntısı olmadığını, kendine giden her rengi giydiğini ve sevdiğini söyleyen Zeliha'ya göre güzel giyinmek, tamamen kendi vücuduna yakışanı ve kendini içinde mutlu hissettiğin şeyleri giymek demek.

Yiğit Can Uzunkaya
Hukuk 4

Tarzını çoğunlukla klasik bazen de post-modern olarak tanımlayan Yiğitcan'a göre stilinin olmazsa olmazı, tamamlayıcı parçası ayakkabılar...

Bu kışın trendleri

XXL kabanlar

Oversized kaban modası bu sezon biraz değişikliğe uğrayarak XXL trendine dönüşüyor. Klasik kesimli maskülen paltoların boyları biraz daha uzuyor ve feminen bir tasarıma dönüşüyor.

Panço geri döndü!
Panço efsanesi, 2014-15 Sonbahar sezonunda yeniden hayatımıza giriyor. Burberry, Etro ve Roberto Cavalli gibi markaların koleksiyonlarında karşımıza çıkan battaniye görünümlü pançolar, stilinize farklı bir yorum katacak.

Huge Scarves

Yani kocaman şallar. Geçen yıl olduğu gibi bu sene de bu şalları görmeye hazırlıklı olun. Bu senenin en tercih edilenleri ise rengarenk, polar, ekose desenli şallar.

Chelsea Bot

Yani yanı lastikli botlar. Özellikle siyah renk bir Chelsea bot

hem kızların hem de erkeklerin bu sezon mutlaka gardırobunda bulunması gereken bir model.

Pantone renk enstitüsü yeni yılın rengini belirledi

Her yıl bir rengi ön plana çıkararak moda öncülük eden Pantone, 2015 için kırmızı şarap ve kızıl tonlar içeren, kızıl-kahveye çalan tarçın tonlarındaki "marsala" rengini seçti.

Editör: BURAK KAPLAN HUKUK 4

Çıkmadık candan umut kesilmez ya da 2016 Avrupa Şampiyonası

Yapılan yanlışlar saymakla bitmez. Bu süreçte artık yapmamız gereken tek şey sonumuzu beklemek. Umalım da çabuk bir son olsun...

2016 Avrupa Şampiyonası elemeleri, çok da hakkında konuşmak istemediğimiz bir olay. Düşünmek istemiyoruz çünkü ilk 3 maç sonunda resmen bir kâbus içindeydik! 3 maç sonunda; içinde İzlanda, Letonya ve Kazakistan gibi zayıf olarak nitelendirilen takımların bulunduğu grupta 1 puanla son sıradaydık! Allaha 4.maçta Kazakistan'ı mağlup edebildik (!) ve şu an 4 puanla grupta 4.sıradayız. Klasik matematiksel puan hesaplamaları yapmayacağım. Bir gereği de yok, bir faydası da. Gruptan çıkmak için çok az da olsa şansımız var, bunu bilin yeter. Ama şahsen ben gruptan çıkabileceğimize inanmıyorum. Bunu üzümlere de söylemiyorum çünkü hak etmiyoruz. Bakın her şeyi yaparsınız, oynarsınız, sava-

şırsınız, didinirsiniz ama yine de kazanamayabilirsiniz. Bu, mazur görülebilir; neticede bu bir futbol. İşte bu şekilde olsaydı evet üzülürdüm ama hayır böyle değil. Nasıl mıyız? Oynadıkları kulüplerde milyonlar kazanan futbolcularımız para alamadıkları milli takım maçlarında oynamayı kendilerine bir yük olarak gördükleri için ya da her maç hakemlere, rakip oyunculara küfürler edip, çirkefçe bağırıp çağıran, insanların üzerlerine yürüyen "futbolcu"larımızın kendilerine karşı en ufak bir lafta sahadan ayrılıp milli formayı terk ettikleri için veyahut ayda 500.000 TL maaş alıp 3 ayda 1 milli takım maçlarında takımı düzene sokamayan teknik direktörler yüzünden...

Cevap hangisi bilmiyoruz ama milli takımın hali içler acısı durum-

da. Takım bu kadar kötüyken birde üstüne Brezilya'yı Türkiye'ye davet ediyoruz hazırlık maçı için. Hem de üstüne para vererek... Aynen öyle, üstüne para verip "gelin bizi yenin" dedik resmen. Takımın hali ortada, çağırın zayıf bir Avrupa ülkesini, hem paramız cebimizde kalsın, hem de bir nebze de olsa futbolcuların güveni yerine gelsin. Yapılan yanlışlar saymakla bitmez. Bu süreçte artık yapmamız gereken tek şey sonumuzu beklemek. Umalım da çabuk bir son olsun...

Formsuz milli takım, formsuz kulüpler ve formsuz hakemler

Şunu kabul edelim ki hakemler formsuz. Bakın kötüler demiyorum, formsuzlar. Ülke futbolu olarak zaten her şeyin dibine vurduğu bir dönemde çok da garip karşılamamak gerekse de bu bir bahane olamaz. Ancak Allah'tan bu dönemde MHK'nın (Merkez Hakem Kurulu) elinde Fırat Aydınus ve Cüneyt Çakır gibi iki tecrübe var. Nerede bir kritik, problemler maçı olsa bu iki hakemden biri görevlendiriliyor. Her ikisi de MHK'nın can simidi durumunda. Cüneyt Çakır zaten kendisini kabul ettirmiş bir hakem. Fırat Aydınus ile ilgili de bir şey söylemeye gerek yok. Futboldan biraz anlayan birisi onun, jenerasyonun en karizmatik ve en iyi hakemi olduğunu hemen anlar. Aksini

düşünen varsa ciddi anlamda futbol bilgisini sorgulamasını tavsiye ediyorum.

Ancak yine de hakemlerin ciddi anlamda form tutmaları gerekiyor. Yaptıkları ağır görevin bilince olmaları ve daha dikkatli olmaları gerekiyor. İnanıyorum ki kısa zamanda bu çözülecek. Çünkü artık şu soruyu sormamız lazım: Fırat Aydınus ve Cüneyt Çakır hakemliği bıraktıktan sonra ne yapacağız? Derbileri kim yönetecek? Kim sıkıntılı maçlarda ilk akla gelen isim olabilecek? Yani kısacası Türk hakemliğinin yükünü kim kaldıracak? 3-4 sene içerisinde her ikisi de hakemliklerini sonlandıracaklar, o süreye kadar bu ligin yükünü çekebilirler ama sonrası hakkında ne olur bilmiyorum.

Passolig çıkmaz! Asıl sorun Passolig mi?

Tebrikler, ülke olarak nur topu gibi bir tartışma konumuz daha oldu: Passolig. Özellikle 3 Temmuz sonrası statlarımızdaki olayların haddi hesabı kalmadı. Kontrol iyice kaybedildi. Tam anlamıyla bir kargaşa ortamı oluşmuştu. Bu sebeple bana göre de stada girişlerde bir sistem değişikliği şart olmuştu. Sonra Passolig denen bir sistem ortaya atıldı. Neydi bu Passolig? Önce her kişi adına Passolig Kartı hazırlanıyor. Bu kart çıkartılırken kişinin tüm kimlik ve adres bilgileri alınıyor. Hatta fotoğrafı bile.

Sonra kişi gitmek istediği maç biletini bu kartına tanımlatıyor ve stada girerken bu kartı okutarak giriyor. Kartı okuttuğu sırada kişinin resmi çekiliyor ve ekranın güvenlik görevlisine bakan kısmında o kartın gerçek sahibinin fotoğrafı ile kartı o anda okutturan kişinin fotoğrafı karşılaştırılıyor. Eğer aynı kişiye girmesine izin veriliyor. Sonra müsabaka içerisinde o şahıs herhangi bir taşkınlık çıkarırsa hemen yüz görüntüsünden kimlik ve adres bilgilerine ulaşıp gerekli cezai soruşturmalar başlatılıyor.

Passolig'in olumsuz yönü olarak sistemin ağır ve geç işlenmesini sayabiliriz. Ama yeni bir sistem olduğu için bunu anlayışla karşılamak gerektiğini düşünüyorum. Bunun yanı sıra stat güvenliği için bence gayet ideal ve güzel bir sistem.

Şu an "O yüzden statlar bomboş

değil mi?" gibilerinden sorular sorduğunuzu duyar gibiyim. Evet, tribünler boş ve bunda Passolig sisteminin oturmamasının da elbette etkisi var ama asıl sorun Passolig değil, ligin kalitesizliği. Bu sene öyle kalitesiz bir lig izliyoruz ki evlere şenlik... 3 büyükler tarihlerinin en kötü sezonunu geçirip berbat bir futbol oynarken ilk 3 sıradalar ve şampiyonluk yarışındalar. Takımların bu kadar kötü olup hala ligin üstlerinde olmasının tek göstergesi vardır: Ligin kalitesizliği. Hatta 12 Aralık 2014 tarihinde ilginç bir olay yaşandı. Kadıköy'de Fenerbahçe-Sivasspor maçı sırasında bir seyirci oturduğu yerde uyudu! Aynen öyle, uyudu!

Maç o kadar sıkıcı ve temposuzdu ki uyudu! Statlarda eskiden heyecandan oturamazdınız bile. Herkes ayakta olurdu şimdi ise insanlar uyuyakalıyor! O yüzden tribünlerin boş kalmasını da tamamıyla Passolig'e yüklemeye yanlışlığına düşmemeliyiz bence.

Biz ülke olarak spor kültürüne sahip değiliz. Bu sebeple bu tarz sistemlerle spor terörünün önüne geçmeye çalışmalıyız. Ve her şeyden önemlisi bu sisteme zaman vermiyoruz. Zaman geçtikçe sistem oturacak ve daha hızlı işleme başlayacaktır. Hep zorlandığımız şeylerde pes ettiğimiz gibi burada da pes etmeyelim. Türk gibi başladık, İngiliz gibi bitirelim. Lütfen sabır...

Adı yeter; Dünya Kupası!

Bizim olmadığımız bir turnuva. Her maçı buruk bir şekilde izledik. Biz de orada olmalıydık diye hüznüldük. Ama ne olursa olsun bu bir Dünya Kupası. Çok güzel bir turnuva izledik. Bol gollü ve zevkli karşılaşmalardan oluşan güzel bir turnuvaydı. Almanya tüm turnuva boyunca üstünlüğünü kabul ettirdi ve kupayı kazandı. Bu, taraflı tarafsız herkes tarafından da alkışlandı. Çoğu otorite tarafından turnuvanın hayal kırıklığı olarak İspanya gösterilse de ben İspanya'nın yanına Brezilya'yı da bu listeye eklemek istiyorum. Turnuvada yarı final oynayan takımı buraya nasıl koyarsın demeyin lütfen. Bana göre turnuvanın en kötülerinden. Hakem hatalarıyla ve biraz da şanslarının yardımıyla yarı finale geldiler ama tökezleyerek geldikleri yarı finalde nasıl bozguna uğradıklarını gördük. Aynı şekilde 3.lük maçında da öyle. Yani, asıl ölçü alacağımız

maçlarda tarihi yenilgiler aldılar. Hem de ev sahibi oma avantajına rağmen! Bu arada şunu da söylemeden bitiremeyeceğim. Kendi hakemlerimizi çok eleştiriyoruz ancak lütfen Dünya Kupasındaki hakem kararlarına bir bakalım. 2-3 hakem hariç inanılmaz formsuz hakemler izledik. Çok büyük hatalar yapıldı. Yani dünyanın en büyük organizasyonunda bile bu derecede hakem hataları olabiliyorsa kendi ligimizdeki hakemlere daha fazla değer vermeli ve onları eleştirirken bir kez daha düşünmeliyiz.

Özbek: Türkiye’de Batı müziği hegemonyası var

Üniversitemizde bu yıl açılan Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi’nin Dekanı, kendisinin ifadesiyle “müziğe sevdalı bir hekim” olan Doç. Dr. Hanefi Özbek ile bir röportaj yaptık. Özbek’in ülkemizdeki müzik eğitime dair tespitleri, hâkim müzik eğitim sistemini direklerinden sarsacak nitelikte.

Öncelikle Hanefi Özbek kimdir?

Hanefi Özbek 1965 yılında Sivas’ta doğmuş bir vatandaş. Oradan başlayalım. Ortaokul, lise ve üniversiteyi Sivas, Almanya ve İzmir’de okudum. Tıp fakültesinden mezun oldum. Her Türk gibi “illa doktor ol sonra ötekilere geç” olayı. Bu arada müziğe de ilgim vardı, onu da yanında götürmeye çalıştım. Yani Hanefi Özbek aslında bir hekim ama müziğe sevdalı bir hekim...

Ne zamandır müzikle uğraşıyorsunuz?

Babam halk şairidir, birçok derecesi vardır. Yazdığı şiirlerin bestelenmesini arzu etmiş, bunun üzerine de, “Bizim oğlanı müzik kursuna göndereyim, bir şeyler öğrenip beste falan yapar” demiş. Sivas’ta ilkokul beste okurken beni mandolin kursuna yolladı. Mandolin dersleriyle müziğe başladım. Lise yıllarında Hulki Rıza İpek’ten bağlama dersleri aldım. Tıp Fakültesi ikinci sınıfta ise Mehmet Şeker Hocadan tambur dersi aldım. Bu arada Dr. Mustafa Bilgiç’in kurmuş olduğu Bornova Belediye korosunda yaklaşık 5-6 sene beraber çalıştık. Müzikle ilgili birikimler başlayınca Türk Müziği teorisiyle ilgili kitapları inceledim. Bir sürü uygun olmayan yalan yanlış bilgilerle karşılaştım. Bunun üzerine kendi kendime makam çalışmalarına başladım. Makamlar usuller vs. nedir ne değildir araştırmaya başladım. Ali Rıza Avni, Mehmet Şeker, Reşat Aysu, Vefik Ataç gibi hocalarımla görüşüp bir takım sorular sordum ve cevaplar aldım, bu şekilde bir çalışmaya başlamış oldum. Mezun olduktan sonra Van’da kapalı cezaevinde hekimken bir koro kurduk, 1 ay içerisinde ilk konserimizi verdik. Burada hem koromuzu oluşturduk, hem de çalışmalara başladık. Sonuç olarak 2 sene içinde koro çok güzel ilerledi. Ardından Van’da

Rektör Sayın Seyit Mehmet Şen Hocamızla müzik bölümü kurduk. Bir yandan müzik korusu, bir yandan müzik bölümü. Müzik bölümü kısa sürdü, 1 yıl sonra ayrılmak zorunda kaldım. Bu çalışmalara Müzik Derneği bünyesinde devam ettik. 610 eser geçtik. Koro ve makam çalışmaları böyle devam etti. Kendi bestelerimin çalışmalarını yaptım. Burada hep yeni şeyler bulmaya çalıştım. Bir makamdan

farklı bir makama nasıl geçilebilir, bir eser içerisinde kaç farklı usul geçilebilir gibi konularda çalışmalar yaptım. Van’dan Ankara’ya Sağlık Bakanlığı’na, oradan da İstanbul’a Medipol Üniversitesine geçtim. Türk Müziğinde ana dizi hakkında bir kitap yazarak Türk Müziğinin 600 ila 800 yıllık sorununa bir çözüm sunmaya çalıştım. Çeşitli sempozyumlarda bunu anlattım.

“Müzik bölümümüz, farkı müzik sistemlerini yaftalamıyor”

Üniversitemizde bu yıl açılan Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Türk Müziği Anasanat Dalının öteki üniversitelerdeki bölümlerden farkı ne olacak?

Batı Müziği ağırlıklı olmayacak, çünkü Türkiye’de Batı Müziği hegemonyası var. Batı Müziği ne karşı değil ama Türk Müziği Türk Müziğidir Batı Müziği de Batı Müziğidir. “Batı Müziği asıl müziktir, Türk Müziği olmasa da olur” yaklaşımı benim hep ağırım gitmiştir. Elbette ki Batı Müziği kendi gelişimini tamamlamış, çok güzel eserler vermiş, teorisini oluşturmuş bir müzik sistemidir. Dolayısıyla Batı Müziğini öğrenmenin Türk Müziğini öğrenecek bir insana çok yardımcı oluyor. O açıdan bakıldığında Batı Müziğine karşı değilim. Ama “Müzik, Batı Müziğidir. Ötekiler olmasa da olur” anlayışı, yaygın bir yanlış. Müzik bir sanattır, sanatta her zaman, her an yepyeni bir şeyler ortaya çıkabilir, yani her daim gelişme halindedir. Saf bir ilkel sanat veya saf birçok gelişmiş sanat diye bir şey yoktur, hepsi sanattır. Dolayısıyla Türk Müziğine ilkel, Çin Müziğine ilkel, Batı Müziğine çok gelişmiş damgasını yakıştırmak bence ideolojik bir şeydir; tabi ki doğru bulmuyorum. Bu yüzden bölümümüzü buna göre yani müzik sistemlerini yaftalamadan kurmaya çalıştık. Dolayısıyla fakültemizde gerektiği kadar Batı Müziği vardır. Müfredatımızın %90’ı Türk Müziğidir. Birinci farkımız bu.

Ya ikinci fark?

İkinci farkımız bazı derslerimiz. Örneğin dini musiki dersleri. Gerek Batı Müziğinde gerek Türk Müziğinde dini musikiye eğilmemiş bir müzisyen eksik kalmıştır diye düşünüyorum. Çünkü sanatın kökeni bence dindir. Ben burada dincilik falan yapmıyorum, yanlış anlaşılmasın. Her ne hikmetse dini musiki dersleri, özellikle isim olarak müfredata konmaz, onun yerine form bilgisi dersi vs. içinde gösterilmeye çalışılır, sene sonuna atılır, her ne hikmetse sene sonuna gelince de vakit kalmadığı için öğretmeye vakit kalmaz. Biz dini musiki diye ayrı bir ders koyduk. Mevlevi ayinleri olacak, Alevi semahları olacak, hatta kilise müziğinden de örnek eserler olacak.

“Mevlevi ayinleri de, alevi semahları da olacak”

Harika! Başka?

Bunların dışında, biz istiyoruz ki öğrencilerimiz en iyi imkânlarla burada okusunlar. Bu sebeple fakülteye kaliteli müzik aletleri alıp, öğrencileri bunlarla yetiştirmek istiyoruz. Şu an birinci senemiz. Henüz stüdyo gibi imkânlarımız yok, ama bunlar da olacak. Bir diğer farkımız da bu. Bizim öğrencimiz bilgisayar programlarıyla nota yazımından tutun, bir ses kayıt stüdyosuna kadar gerekli şeyleri bilmeli, en azından tanımalı. Mevzuatı yani ilgili kanun ve yönetmelikleri de bilmek önemli. Diyelim ki öğrencimiz beste yaptı, bu ürünle ilgili haklarını nasıl koruyacak? Yine fakültemizde, Türk Müziğinin piyanosu olarak bilinen tambur dersleri zorunlu olarak okutulacaktır.

Hamamizade İsmail Dede Efendi

9 Ocak 1778’de İstanbul’da Şehzadebaşı’nda doğmuştur. Doğumunun kurban bayramına tekabül etmesi hasebiyle kendisine İsmail ismi verildi. Babası Süleyman Ağa geçimini hamam işletmeciliğiyle sağladığı için Hamamizade adıyla anıldı. Küçük yaşta Yenikapı Mevlevihane’sine kapılanarak müzik öğrenimine başladı. 3 Haziran 1798’de çilehaneye girdi, 29 Temmuz 1798’de sema meşkini tamamladı. İsmail Dede’nin musikideki maharet ve ustahlığı Padişah III. Selim tarafından öğrenilmiştir. III. Selim’in isteği üzerine İsmail Dede’nin çilesi kısa kesilerek Mart 1799 tarihinde 21 yaşında Topkapı Sarayı’na gönderildi. Padişah onu kendisine musahip ve başmüezzin tayin etti. Dede Efendi, III. Selim’den sonra gelen II. Mahmud ve Sultan Abdülmecit zamanında da bu görevlerini sürdürdü. Dede Efendi’nin en verimli çağı 40-60 yaşları arasında oldu. Bu yıllarda çok sayıda ayin, ilahi, şarkı, sema besteledi. 68 yaşındayken padişahın izin alarak hacca gitti. Bu hac sırasında 1846 tarihinde 69 yaşında koleradan Mekke yanındaki Mina’da öldü. Hz. Hatice’nin kabrinin ayakucuna gömüldü. Dede Efendi beste-

ciliğinin yanı sıra neyzenliği

ve hanendeliği ile de ünlüdür. Halk zevkinden saray zevkine kadar her çeşit üslupta eserler bestelemiştir. Yaşadığı süreçte birçok öğrenci yetiştirmiş, ölümünden sonra da klasik Türk Müziği ustalarını etkilemiştir. Öğrencileri arasında ünlü Dellâlzade İsmail Efendi, Mutafzade Ahmet Efendi, Haşim Bey, Mehmet Bey, Zekâi Dede, Arif Bey, Nikoğos Ağa sayılabilir. 500’den fazla olduğu bilinen bestelerinden 288’i bugün elimizdedir. Eserlerinde 70 makam kullanmıştır.

Editör: AFRA BAŞ HUKUK 4

Joan Miró: Kadınlar, Kuşlar, Yıldızlar

Emirgan'daki Sakıp Sabancı Müzesi, 20. yüzyılın ikinci yarısında etkili olan dünyaca tanınmış sanatçı Joan Miró'nun olgunluk dönemine odaklanan "Joan Miró. Kadınlar, Kuşlar, Yıldızlar" adlı sergiye ev sahipliği yapıyor.

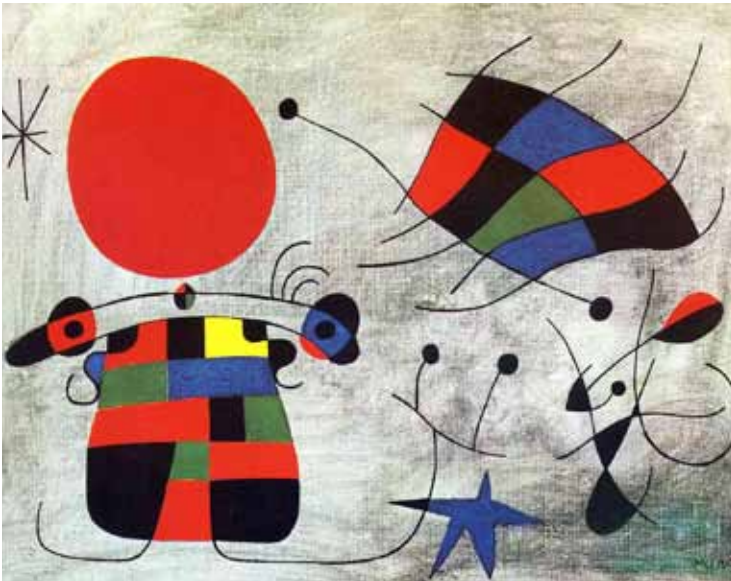
hayatındaki insanlara aynı ciddiyette yaklaşan bir sanatçı. Diğer sanatçıların düzensiz hayatlarının aksine, ailesiyle sakin ve mutlu bir hayat süren bir sanatçı. Dış dünyada bu kadar ciddi ve düzenli olmasına rağmen eserleri onun iç dünyasındaki karmaşasını, endişelerini ve arayışını yansıtıyor. İç dünyasındaki bu karmaşayı dış dünyaya aktarırken gösterdiği hassasiyeti şu cümle ile özetliyor. "Bir sanat eseri, ruhun ateşi ile tasarlanmalı ve klinik bir soğukkanlılıkla hayata geçirilmelidir."

Ailesi Miró'nun işletme okuması konusunda çok ısrarcıydı fakat Miró bu baskının sonucunda büyük bir sinir krizi geçirince ailesi ona sanatında destekçi oldu ve Barcelona'da sanat eğitimine başladı. 1918'de ilk sergisini açtı. Fakat bu sergiden beklediği sonucu alamadı ve çok ağır eleştirilere mağruz kaldı.

Kariyerine doğru ilk adımlar

1920'de bir Paris gezisi sırasında Picasso ile tanıştı ve kariyerini Paris'te devam ettirmeye başladı. Burada edindiği şair dostları sayesinde şiire ve resme yeni bir bakış açısı getirdi. Artık şiir, Miró'nun en yakın dostuydu. 1920'lerin ortalarında şiirli resimler yapmaya tuvalerin üzerine kısa dizeler ve kelimeler koymaya başladı. 1930'ların başında ise Miró'ya artık tuvaler ve kağıtlar yetersiz gelmeye başlamıştı. Farklı malzemelerle kolajlar ve üç boyutlu çalışmalar yapmaya başladı.

1936 yılında İspanya'da çıkan iç savaş nedeniyle ülkesini terk etmek zorunda kaldı. Ülkesine son derece bağlıydı. Savaş öncesinde yılın 6 ayı Fransa'da, 6 ayı

İspanya'da yaşıyordu. Kuş temasının eserlerinde bu kadar yoğunlukta olmasının sebeplerinden biri de buydu. Tam olarak bir yere ait olamamanın verdiği çelişki... Ülkesinden ayrı kaldığı bu dönemde yaşadığı karamsarlıklar da resimlerine yansımıştı. Miró tüm bunlardan sonra heykel ve duvar resimleri yapmaya başladı. Artık ona ne şekilde olursa olsun tuvaler yeterli gelmiyordu. Bu, onun tuvalerle olan bir kavgasıydı.

1941'de New York'taki Museum of Modern Arts'ta ilk retrospektif sergisini açtı. O zamana kadar olan tüm eserlerinden oluşan bu sergi, onun dünya çapında kabul görmeye başlamasında önemli bir köşe taşı oldu. 50'lerde Mallorca'da ağaçların arasındaki evinde huzurla yaşama-ya başladı ve burada kendisine büyük bir stüdyo kurdu. Seramik ve halı üzerine denediği çalışmalarını ilk burada gerçekleştirdi.

Türkiye'de Miró

Sabancı Müzesindeki sergisinde Miró'nun tüm sanat hayatı boyunca ele aldığı kadın, kuş ve yıldız temalarına yoğunlaşıyor. Miró'nun geçtiğimiz sene Tophane-i Amire'de açılan ve sahte eserlerin sergilendiğinin anlaşılmasından dolayı kaldırılan serginin ülkemizde bıraktığı kötü etkileri ve Miró'nun adının sahte eserlere karışmış olmasının verdiği etkiyi silmek için Sabancı Müzesi ve Miró Vakfı büyük hassasiyetle çalışmışlar. Ayrıca Miró'nun daha önce sanatçıların neredeyse üzerinde hiç çalışmadığı parçalar üzerinde işlediği figürler, sergiyi çok daha eğlenceli hale getiriyor. Bir tahta parçasına bile büyük bir ciddiyetle yaklaşıp sanatının bir parçası haline getirmesi en etkileyici yanı. Tekstil çalışmalarını ve heykellerini ise mutlaka görmelisiniz...

Eğer bu yazıyı okuduğunuzda sergiyi ziyaret etmek için hala vaktiniz varsa hem Miró'yu yakından tanımak hem o dönemin kültürünü anlamak için Emirgan'a bir uğrayın derim...

"Joan Miró: Kadınlar, Kuşlar, Yıldızlar" sergisi

23 Eylül 2014 - 1 Şubat 2015

Emirgan, Sakıp Sabancı Müzesi

İstanbul'dan bir Contemporary geçti!

22 ülkeden 104 sanat galerisi ve 500'den fazla sanatçının işlerini ağırlayan çağdaş sanat fuarı Contemporary İstanbul, 13-16 Kasım tarihleri arasında Lütfi Kırdar ve İstanbul Kongre Merkezi'nde idi. Bu yıl 9 kez düzenlenen Contemporary İstanbul, 3 gün boyunca ziyaret eden herkesin damağında muhteşem tatlar bırakarak geçti. Şimdi isterseniz sanat fuarının bu sene dikkat çeken isimlerine bir göz atalım.

Her zaman sanatına hayran kaldığım Banksy'nin de içinde bulunduğu Londra merkezli Andipa Gallery, galeri pop-art ve sokak sanatından besleniyor. Gündelik mekânların, sahnelerin içine 1 cm boyutlarında insan heykelleri yerleştirerek farklı bir esinti oluşturan Slinkachu'nun eserleri de dikkat çekiyor.

Galeri Merkur'deki Sabire Susuz'un eseri de en dikkat çekenler arasındaydı. Sanatçı, giysi

etiketlerini renklendirip iğnelerle birleştirerek pikselleştirilmiş bir fotoğraf etkisi oluşturduğu çalışması ile ziyaretçileri sabrın sınırlarında bir geziye çıkarıyor.

Diğer değinmek istediğim eser ise Villa Del Arte Galleries'de sergilenen Jean François Rauzier'in İstanbul'u konu alan çalışmaları. Sanatçı, İstanbul'un simgesi haline gelen eski binaların panoramik bir kareye sığdırarak, aşına olduğumuz güzelliği farklı açılardan gözlerimizin önüne seriyor.

İnsan hayal gücünün sınırlarının olmadığını görmek, yeni bakış açıları edinmek için 10. Contemporary İstanbul iyi bir fırsat. Bu seneki ise yoğun bir kalabalık ile geçen 3 günün sonunda herkesin elinde kalanlar mutlu etmeye yetti sanırım, benim de aklımda kalan en etkilendiğim eserler bunlar oldu daha nice sanatçılar ile buluşmak dileğiyle...

Bir kitap fuarı yolculuğu

Çisil çisil usulca inen yağmurlarla başlar yolculuk. Genzi yakan toprak kokusunu da duyunca gidilmesi istenen yere gitme şevki bir kat daha artar.

Lakin yol uzundur kimine göre, İstanbul'un neredeyse bir ucundan diğer ucuna (Ümraniye-Beylikdüzü) başlayan yolculuk. Hatta vazgeçen de çok olmuştur. Tam da niyet etmişken bu geziye, Boğaz Köprüsü'ndeki maraton sebebiyle kapatılan yollar, havanın gittikçe kötüye gitme durumu, pazar kalabalığına rağmen varılacak yerde karşılaşılması beklenen güzellikler elbette olumsuzluklara set çeker. 2 saatlik yol boyunca cama vuran yağmur damlaları Necip Fazıl'ın "Bu yağmur, bu yağmur, bu kıldan ince; Nefesten yumuşak yağın bu yağmur; Bu yağmur, bu yağmur, bir gün dinince; Aynalar yüzümü tanımaz olur..." dilime dolanan bu dizelerle bir de bakmışım, son duraktayım. Metrobüsten inip -neyse ki yakın olan- Tüyap'a, önce şöyle bir uzaktan baktım; etraf fuar alanına yürüyen belli ki gönlünü kitap sevgisi kaplamış kişilerle kaplıydı. İçimi kaplayan huzur ve heyecan, hafifçe esen rüzgârdan mı yoksa coşkuyla karışmış bu duygu selinden mi bilemedim. Hani denmez mi ki aynı pencereden baktığın insanları gör, duygularına kendi duygularını kat ki bu yolda tek olmadığın anlayasın... Evet, tüm bu düşüncelerden sıyrılıp, yürümeye devam ederken yolda görülen sıcak simit, bu yolculuğa hiç eşlik etmez kalsa da benimle idare etsin artık!

Ve fuar alanına varış

İlk olarak soyut resimlerin ve Yeşilçam afişlerinin sergilendiği salonda birçok ressam ve onların resimleri, heykeltıraşlar ve onların yapıtları yer alıyordu. Bu bölümün kitaplara olan ilgime göre nispeten az olması sebebiyle, asıl maksadım olan kitap stantları ve yazarların bulunduğu salona ilerledim. Her adımda, kalbim daha da hızlandı, tüm bu hızlanışım tersine adımlarım sakinleşmek için yavaşladı. Stantları gezerken, Vehbi Vakkasoğlu'nun imza günü olduğu afişini görünce, bulunduğu alana gidip beklemeye koyuldum. Gençlik yaşamımda bana kişisel gelişim kitaplarıyla faydası dokunan bilgili

yazarlarımızdandı. "İz Bırakanlar" adlı kitabını aldım; bu kitapta, yakın yüzyılda ömrünü hakikati aramaya ve bu hakikatleri etrafına duyurmaya çalışan Hak dostlarının hayat hikâyeleri ve felsefeleri yer alıyordu. İz Bırakanlar'ın izlerinden yürüme gayesiyle kitabı imzalatmaya koyuldum. Tüm nezaketi ve içtenliğiyle misafirlerine hoş geldiniz, adınız ne, hangi bölümlerde okuyorsunuz diye sormayı ihmal etmiyordum. Ardından bu güzel kitaba "Kızım nurlu ve mutlu yaşayasın" diye temennisini yazmıştı. Kitabı daha dikkatle incelediğimde içeriğinde, sadece maneviyat dünyamızda iz bırakanlardan değil, maddi planda bizlere bir vatan bırakan kahramanlardan söz ediliyordu. Bu, yazar için belli ki 'hem bir vefa borcu hem de vatanımızın şimdiki ve gelecekteki taarruzlara karşı dayanma ve direnme kuvvetlerini belirleyici bir zaruret' idi.

Nuri Pakdil ile tanışma şerefi

Ardından "Yedi Güzel Adam"ın kitaplarını gördüğüm standla hızla ilerledim. TRT'de, geçen yıldan beri dizisi yayınlanıyordu. Kitaplarını incelerken, her biri farklı kişiliklerde olsa da onları bir araya getiren başta "yazmak işi" olmak üzere, doğruyu bulma ve paylaşma çabalarını anımsadım. Lise çağlarından itibaren bu denli büyük işler yaptıklarını öğrenince, bir an hayret ettim. Ama daha ortaokul sıralarında tek nüshalık dergi çıkaran Necip Fazıl Kısakürek, Nazım Hikmet gibi kaynaklardan beslendiklerini öğrenince hayretim yersiz kaldı. Bu denli özverili bir şekilde yaptıkları işler, edebiyat hayatımdaki özeleştirilerimi de arttırmadı değil tabii. Bu mahcubiyete dolanmış düşüncelerden kurtulup, uzun arayış sonrası nicedir tanışmayı arzu ettiğim Nuri Pakdil'in yanında aldım soluğu. Derince bir nefes aldım önce, neler

söyleyeceğimi düşündüm-tarttım işin içinden çıkamadım. Biraz yaşlıcaydı ama şimşek çakan gözleri, gençlere taş çıkaracak vakarlı duruşuyla heybetlice görünüyordu. Önümde fazla sıra olmadığı için şanslı saydım kendimi. Onunla konuşmak ve tanışmak benim için çok önemliydi. Mamafih bir daha bu fırsatı yakalayamama ihtimaliyle, mütevazılık ve çekingenlik tavrılarımı bir kenara bırakmadım.

Hakikaten yazmak bir mucize!

"Otel Gören Defterler: Yazmak bir Mucize" kitabını aldım bu güzel insanın. Asistanı olan Necip Evlice Bey, abilerin abisine kolaylık olsun diye adımı yazıp vermişti. Nuri Abi'nin yanındaki sandalyeye oturdum. Neler yaptığımla ilgili sorular sordu. Sağlıkla ilgili bir bölümde okuduğum için edebiyatı hayatımın merkezine yerleştirememeden ve tanıdığım edebi kişiliklerin azlığıyla ilgili serzenişlerimi dile getirdim. Mescid-i Aksa'ya yazdığı şiirin ne denli derin duygular içerdiğinden konuştuk. Böylece biraz hasbihal ettik. Medipol'de yapmayı planladığımız şiir dinletisinden bahsettim ve onur konuğu olarak davet etmek istediğimizi ilettim. Mütebessimle karşılayıp, iletişim bilgilerimi verdim. Bu arada kitabın ilk sayfasına -eksikliklerim içine doğmuş gibi- yabancı dil öğrenmem ve Üstad Necip Fazıl'ın şiirlerini büyük titizlikle okumam gerektiğini yazmıştı. Kitabın beyaz

olmayan saman rengindeki sayfasını açtım ve dizeleri okumaya başladım: "Karmaşık bir yumaktan sabırlarla sırlanmış bir ayna tut ki Yazmak Fıili'nin atıldıkça tekrar çözülen ilmiklerini aynadaki yansımaları içinden bir de sana baka baka bir daha atmaya çalışalım mı ha ne dersin Yiğit Direniş? Hayal ayna bir Yiğit Direniş. Yazmak işi dehşetli şah iş. Yeni bir tan arıyor gözlerimiz İlahi ışıkları arıyor kelimelerimiz."

Gezmeye devam...

Küçük sahaf stantları da bir ara salon boyunca uzanmıştı. Güzel eserlerden Servet-i Fünûn gazetesini ve ariflerin satrancını almadan geçemedim. Diğer yandan imza salonları, sevdiği yazarlara kitabını imzalatmak isteyenlerle dolup taşıyordu. Vakit kısıtlı olduğundan bu imza kuyruklarına giremeyeceğimi kabullenip yoluma devam ettim. Stantları gezerken gözüme birçok değerli şair ve yazarların bulunduğu Mühür Yayıncılık standı çarptı ve kitaplarını incelemek ve şairlerle tanışmak için kendimi yanlarında buldum. Fuarda bulunmaktan dolayı yüzlerinden belli olan hoşnutlukları ile ziyaretçileri tebessümle karşılıyorlardı.

Şairlerle tanışma zamanları

İlk olarak 'Gül Kurusu Akşamlar'da şiirlerini yazan Ahmet Üresin ile tanıştık, biraz da yazmak işinden konuştuk. Sonra 'Sen küstahlığı hoş gör sabahları galata, Benimki martı yalnızlığı' ile başlayan Zeymuran isimli kitabı ile Barış Erdoğan; Karanlık Şiirler, Paslı Ayna, Lâlezar kitaplarının yazarı "Şiir bizi hiç bırakmasın" diyen Mustafa Fırat; zarıflığı şiirlerine yansımsı; "...Ne zaman kanadınız, ne zaman kırıldınız, ne zamandır gök mavi değil" dizeleri geçen Duman'ın şairi Berna Olgaç ile sohbet ettik. Beraber fotoğraf çekirme nezaketinde bulundular.

Eve dönüş vakti gelip çatarken...

Geride dönüş yolculuğu başlarken bu üç saatlik vaktin hayatıma kazandırdıklarını düşününce mutluluk ve şükür içinde yola koyuldum. Bu büyümlü atmosferden her ne kadar çıkmak istemesem de gerçek hayata dönmek gerekti. Tüm bu yaşadıklarımı, öğrendiklerimi toparlayınca ortaya şu sözler çıktı; Hayat düsturları, insanlara doğruyu anlatma meselesi olan her insanın bir haykırma biçimi vardır. Bu duyguları içselleştiren kişiler için en uygun eylem aslında "yazmak işi"dir. Nitekim bu düşünceyi destekler nitelikte Nuri Pakdil şöyle der: "... Şirkete teslim olmamış vicdanlarla yürümek istiyorum. İçimdeki haklı öfkeyi açıklamak istiyorum. İşte yüreğinde bu denli duygu yükü bulunan şahıslar için 'Yazmak-yazabilmek bir Mucize.'"

